

Tartalom

Bevezető	3
Az Isten, az Őrangyalok és az ember kapcsolata.	4
Hol van az őrangyal helye az Isten és az ember kapcsolatában?	4
Az angyal tanítása azonos-e az Istenével?	5
Lehet-e közvetlen kapcsolata az embernek az Istennel?	6
Az Istent látás hit kérdése-e?	6
Képes-e bárki, fölvenni a kapcsolatot az őrangyalával?	7
Egység az őrangyallal.	7
Mikor vagyok egy az őrangyalommal?	7
Az őrangyalok tanításának részeseit, nevezhetjük-e tanítványoknak?	8
Angyal és emberlét.	9
Milyen az őrangyal kapcsolata az Atyával?	9
Szeretnek-e az angyalok?	10
Fejlődnek-e az angyalok?	11
Egy tanítványnak az őrangyala-e a lelki vezetője?	11
Az angyal tanítása szerinti EMBER.	12
Hogyan tud az ember a teremtés lényegévé válni?	14
Az ember törvénye és a tudás.	15
Mire tudom használni a Jézust tanulás által megszerzett tudást?	17
Az ember feladata és a segítség.	19
Milyen feladatra hívta létbe az Isten az embert?	19
Tett és segítség.	20
Ak.81.old. AMIT MÁS HELYETT EMELSZ, AZ NEM NYOMHAT LE. AZ A SÚLY NYOM LE, AMIT ELMULASZTASZ EMELNI.	21
Pogányság és gyökér.	22
Ak.57 old. Miben vagyok még „pogány”? Mindenben légy! Mert az a gyökér.	22
Ak.42. old. Lili: Én még nagyon akarom keresni az Atyát.-Ő KERES TÉGED. TE CSAK ENGEDJ!	23

A személy.	24
AK.107.old. A LEGNAGYOBB KINCSETEK A SZEMÉLY	24
A megváltás.	25
Ak. 133.old. Hasztalan fogadnátok be ŐT, ha nem fogadnátok őket be, a megváltatlanokat.	25
Hogyan lesz a rosszból jó?	26
Honnan van a rossz?	27
Mi a jóság?	28
Az ember a nagy ÁTALAKÍTÓ. (167. old.)	30
Hogyan tudja a rosszat, jóvá alakítani az ember?	30
Mi a jogar?	31
Az öröm.	33
Fény és sugárzás.	37
Jézus, mint a Fény.	37
A tanítvány, mint Fény.	39
Mi a sugárzás szellemi értelme?	40
Mit jelent a teremtő sugárzás?	40
Jelen van-e az Atya, mint teremtő sugárzás a keresztény egyházakban?	42
Mire való a szem?	42
Tud-e sugározni az, aki vak?	43
A béke.	44
Mi a világ békéje?	44
Mi Jézus békéje?	44
Mi az egyház békéje?	44
Mi az angyal békéje?	46
Az időtlen tett.	48
Mit jelent az <i>IDŐTLEN TETT</i> ?	50
Mi a hit és a tett között a kapcsolat?	51

Bevezető.

Közösségben végzett tanulásunk során, mintegy négy éve egészült ki a tananyagunk, a *Beszélgetés az angyallal* c. könyvben található párbeszéd anyagával. Ennek is az első kötetével, amely a második rész nélkül önálló kiadásként is megjelent. Ez azért nagyon fontos, mert miután a második rész is ismertté vált, úgy láttuk, hogy az sem tartalmában, sem stílusában nem mérhető össze az első rész hitelességével.

Az általunk vizsgált és tanulmányozott anyagban, az eltelt idő alatt egy olyan, teljesen új tanítással találkoztunk, amit egyrészt be tudtunk illeszteni az addigi ismereteinkbe, másrészt meg az Isten, az őrangyal és az ember kapcsolatának eddig ismeretlen világába kalauzolt.

Mindennek következtében gyökeresen alakult át az Istenről, az őrangyalról és az emberről kialakított látásmódunk és gondolkodásunk. Megértettük, hogy az ember nemcsak a szellemi létbehívás eseményeként, hanem az Isten örömében fogant, és páratlan feladatra hívott partnereként is megállja a helyét.

Mivel sem az Ó, sem az Új-Szövetség, sem pedig a Hang tanítása nem ad ismereteket az angyalok világáról, ezt a hiányt szünteti meg a számunkra, a „Beszélgetés az Angyallal”-c. párbeszédék anyaga. Az angyaloknak az eddig meglévő fogalmi rendünktől, és ismereteinktől eltérő tanítása.

Azt meg csak sajnálni lehet, hogy a hivatalos keresztény vallások merev, a múltra építő egyházainak mindegyike, tévedésből és el nem titkolt fennsőbbiségtől eltelve, mindezt az ezoterikus irodalom káros kategóriájába sorolták.

Pedig az őrangyalok létéről, feladatáról, az Istennel és emberrel való kapcsolatáról, annak feltételeiről, hitelesen és átfogóan, elsőként a „Beszélgetés az angyallal”-c. könyv anyaga tudósít, amelyben a második világháború poklában Budapesten, négy magyar fiatal párbeszéde van lejegyezve az angyalaikkal. Mert **„Van-e természetesebb valóság, minthogy mi beszélgetünk?”**

Az Isten, az Őrangyalok és az ember kapcsolata.

Hol van az őrangyal helye az Isten és az ember kapcsolatában?

-Ahhoz, hogy az ebben a tanításban foglaltak valóban érthetővé váljanak, tapasztalatból állíthatjuk, hogy még a megszokottnál is nagyobb nyitottság, ráhangolódás és elvonatkoztatási képesség szükséges.

Csak ennek segítségével leszünk képesek az őrangyalok létezésére, az emberekkel és Istennel való kapcsolatukra vonatkozó tanításból megérteni azt, amiről azt közlik, hogy: *MI HITBŐL VAGYUNK - PUSZTÁN HITBŐL. AKI HISZ - ANNAK VAN, S A HIT AZ Ő EREJE (Ak.132.old.)*.

Valójában ugyanezt megtaláljuk a Hang tanításában is abban a kijelentésben, hogy: *Én mindenhová csak Engem befogadó lelkek által tudok eljutni. Az Engem befogadás első sorban HIT kérdése. (Hang 2127.)*. Ez annyit tesz, hogy annak a számára, aki nem hisz, annak nem csak az őrangyal, hanem az Isten sem létezik. Nem, mert **a szellemiség anyagtól eltakart valósága, csak hit által válik megtapasztalható, mindent átölelő igazsággá.**

Mindebből az következik, hogy őrangyal csak ott válik valósággá, ahol a lélek kész a már elfogadottól eltérő Új befogadására. Viszont ahol a lélek mélyén hit és nyitottság van, ott Istent keresés van. Ez pedig soha nem marad válasz nélkül.

Az ember a hite által kapcsolódik az őrangyalához, amely kapcsolat, az őrangyal részéről a SZOLGÁLATBAN valósul meg! Ezért ha figyelek rá, ha nyitott vagyok felé, akkor tanít és ha 'eltévedek' figyelmeztet.

Az ember és az őrangyal eredeti kapcsolatáról, a következőképp tanít az őrangyal: *SŰRŰBB MÁ SOM VAGY (Ak.65.old.)*. Mi több, *MINDEN TETTEDEL HELYETTEM CSELEKSZEL (Ak.53.old.)*. Viszont annak kibontása, annak megértése, amiről az angyal azt tanítja, hogy *SŰRŰBB MÁ SOM VAGY (Ak.65.old.)*, az bizony további, és nagyon mélyreható elemzés általi gondolkodás-átalakítást kíván.

Bármily merészen is hangzik, de ebből csak arra lehet következtetni, hogy **az Isten a teremtésben az embert, az őrangyala anyagba sűrített másaként hívta a létezésbe**. Ez az, ami az ember és az angyal kapcsolatában meghatározza a jelent és a jövőt is. Azt a jelent, amelyben: *MI KETTŐ VAGYUNK*, és az a jövőt, hogy: *HA MEGSZÜLETÜNK - EGGYÉ VÁLUNK (Ak.153.old.)*.

Érdekes módon mindez nem mond ellent, annak az Írásban megfogalmazott kijelentésnek, hogy az Isten az embert a saját képére és hasonlatosságára (Jézusra) teremtette (szellemileg), mert az Isten és az angyalai a szó szoros értelmében EGYEK. Mivel az angyal léte a szolgálat, így választ

tudunk adni az emberrel való kapcsolatának indítékára, ami nem más, mint a FELADAT.

Így az eredeti kérdésre válaszolva: **az őrangyal helye, az ember Istent és önmagát való megismerésének a folyamatában van.** Ennek a folyamatnak nélkülözhetetlen állomása, a tanítvány őrangyalával való EGY-ségének felismerése, ami a lényegi feladata megismeréséhez vezet.

Az angyal tanítása azonos-e az Istenével?

-Az Ak.-ben foglalt tanítás kétségkívül arról szól, hogy az ember sem önmagáról, sem az Istenről nem tud valós képet alkotni, ha nem ismeri az angyalok Istennel, és az emberrel való kapcsolatát, létezésük végtelen és sokszínű feladatát.

Az ember jól ismeri az egység fogalmát. A vallásában élő ember számára ez főleg akkor kerül előtérbe, amikor az egyháza egységét látja veszélyben. Az őrangyaloknál az egység kifejezése gyökeresen más tartalmat hordoz: *Mi, akik tanítunk benneteket, EGYEK vagyunk.-Külön vagyunk mi teljesen, különbözők és mégis EGYEK (Ak.176.old.).*

Ez egy olyan egység, amelyben: *Négyen vagyunk, négyen vagytok -az nem nyolc (Ak.195.old.). De mi nyolcan, mi tizenhatan, mi mindnyájan, mind ŐT tükrözzük (Ak.198.old.).*

Bizonyára a vallásukban megrekedt hívők számára szinte érthetetlenül, ám mégis egyértelműen mutatja be az angyal saját lényüket, és az Istennel való kapcsolatukat azzal, hogy: *Mi nem teszünk, nem adunk, nem veszünk, nem voltunk, nem leszünk, - mi vagyunk ÁLTALA (Ak.225.old.).*

Mindebből az következik, hogy az őrangyalok létezésének folyamatos forrása az Isten. Valójában **az őrangyalok, az Isten végtelenül sokszínű kiáradásának a hordozói, az Isten emberrel, az ember Istennel való kapcsolatának megvalósítói.** Ugyanakkor, az emberrel való szellemi egység megvalósulásának várományosai. Azok, **akiket az Atyához vezető utunkon nem lehet megkerülni.** Azok, akik által az Isten valódi tanítását, az ember feladatra teremtett célját, végre képesek vagyunk megérteni.

Ebből az is következik, hogy **az Isten minden áldását (ajándékát) az őrangyalok hordozzák és továbbítják úgy, hogy az-az ember számára felfogható legyen.** Általuk alakul át az Isten kiáradása az ember számára értelmezhetővé. Ugyanakkor általuk valósul meg az ember, Istennel való kapcsolatának minden rezdülése. Bizony mindaz, ami a Hang válaszok végén áldásként van megfogalmazva, azokat az Isten őrangyalként küldi a megáldottra. Küldi, mert az angyal szó jelentése az, hogy: küldött. A kiáradás küldötte.

Lehet-e közvetlen kapcsolata az embernek az Istennel?

-Az ember Istennel való kapcsolatának megvalósulása hasonló ahhoz, ahogy az ember közvetlen kapcsolatot él meg a napsugarakon keresztül a Nappal. Azzal a különbséggel, hogy a 'szellemi napozásban' a napsugarak (mint őrangyalok) azok, amik megóvják az embert a leégéstől.

Korábban azzal érveltünk, hogy ha valaki előtt a maga valóságában egy angyal jelenne meg, a látvány hatására az illető azt gondolhatná, hogy az Istent látta meg. Ma az Ak. tanításának az ismeretében azt gondoljuk, hogy ha ez valóban megtörténne, akkor **az angyal által, valóban az Istent látná meg.**

Így válik érthetővé az, hogy mennyivel közvetlenebbül, valóságosabban élhető meg az angyal által az Isten, mert *Ő mindenben van, mindenütt, mindenhol, mindenkor. Lent a mélyben is Ő van (Ak.182.old).*

Lényegét tekintve a teremtett ember, csak annyiban képes átfogni a Teremtőjét, amennyire az ez-irányú hitéből, és nyitottságából képes. Csak az emberben vannak korlátok az Istent meglátást illetően, mert *A teremtett világ az Ő teste (Ak.167.old.), és Csak addig szenvedtek, míg fel nem ismeritek ŐT mindenben (Ak.117.old.).* Ezért **minden Jézusban hívő ember őrangyala, az Istennel való kapcsolatának a megvalósítója.**

Minden ellenkező híreszteléssel szemben **az ember, önmagán kívül, semmit sem tud adni az Istennek.** Valójában azt, amit adni tudok (önmagamat), végső soron azt is kaptam. Ezért csak visszaadni tudom az Istennek azt, amit kaptam, miközben ennek az Istentől induló adásnak, és a tanítvány önmagát való visszaadásának a hordozója az őrangyala. Ez által tud megvalósulni az, hogy bár különböző gondolkodásúak vagyunk, mégis, lényegét tekintve ugyanarra tud tanítani mindannyiunkat az Atya, a SZERETETRE. Mi több, ebben az angyal általi kapcsolatában tud megvalósulni az ember tökéletessége *(Ti tehát tökéletesek lesztek, amint égi Atyátok tökéletes Mt. 5.48.)*. Igen, mert ebben az őrangyallal való egységben a tökéletesség nem korlát, hanem a tanítvány Istenben megélhető teljessége.

Az Istent látás hit kérdése-e?

-Az Ak. tanítása azt a feladatot kínálja fel, hogy **mindenben lássuk meg Őt** *(Csak addig szenvedtek, míg fel nem ismeritek ŐT mindenben Ak.117.old.)!* Ha mindenben megláthatom az Istent, akkor találkozhatom is Vele mindenben. Az Istennel való találkozás egyben élmény is, Istenélmény. Amikor közösségi összejövétel alkalmával, ketten-hárman (tízen, tizenöten) összegyűlünk Jézus nevében, a kijelentése alapján Ő közöttünk van. Így ha mindezt elhisszük, akkor ezek az összejövetelek is istenélmények lehetnek. Ennek alapján az is

előidézhető, hogy az őrangyalunk megjelenjen a szívünkben, ha erre lehetőséget adunk neki a szellemiségünkben.

Mindennek ismeretében meg kell állapítani, hogy nemcsak a rendkívülinek megélt Isten Országának a megtapasztalását, hanem a mindenben jelenlévő Istent meglátás megélését is istenélménynek nevezhetjük.

Képes-e bárki, fölvenni a kapcsolatot az őrangyalával?

-Ehhez elsősorban az Istent megismerés irányába való hit és nyitottság szükséges, mert *MI HITBŐL VAGYUNK - PUSZTÁN HITBŐL. AKI HISZ - ANNAK VAN, S A HIT AZ Ő EREJE (Ak.132.old.)*. Ebből következik a velük való kapcsolat felvételének a lehetősége, mert *Ha hiszed, hogy van hangom, megszólalhatok. Ha nem hiszed, néma vagyok (Ak.132.old.)*.

Az Ak. tanítása az idők kezdete óta vár arra, hogy jó földre, befogadó szívekre találjon. Az angyalokkal folytatott párbeszéd szereplői az **Új úttörői** voltak. Annak a történelem során még soha el nem hangzott Újnak, ami arra világított rá, hogy az Ember feladata az, hogy **híd legyen a szellem és az anyagvilág között**. Arra, hogy ennek a szerepének a betöltéséhez minden teremtett sík őt szolgálja, mert az ember nemcsak a teremtés lelke, hanem a célja is. De ahhoz, hogy mindez valósággá váljon, nemcsak hinni kell az Isten és az őrangyal létében, a velük való személyes kapcsolatban, hanem át kell alakulnia az embernek, hogy átalakítóvá váljon. Át kell alakulnia, hogy eggyé tudjon válni elsőként a másik emberrel (*Egyek vagytok a feladatban Ak.52.old.*). Végül is ez a feltétele annak, hogy a tanítvány majd eggyé tudjon válni az őrangyalával (*Ott voltam, ahol majdan egyek leszünk Ak.52.old.*).

Egység az őrangyallal.

Mikor vagyok egy az őrangyalommal?

-Akkor, amikor a tanítvány feladata ezt megkívánja, és ezt képes megvalósítani is, mert lehetőséget ad erre a látásmódja. Ezt igazolja vissza az Ak. 122. oldalán olvasható felszólítás, hogy: *legyünk egyek egy pillanatig!*

Arról nincs értelme beszélni, hogy mikor, és hogyan lesz az ember végleg egy az őrangyalával, mert ez majd akkor kezdődhet el, amikor már felnőtt a másik emberrel való szellemi eggyé válásra.

Végül is ugyanaz történik, mint amikor befogadjuk Jézust, akkor eggyé is válunk Vele! E kettő feltételezi egymást! Ha Jézussal egységbe kerülök, akkor ugyanez történik az őrangyalommal kapcsolatban is. Az angyalok Istenből vannak, így **akihez az őrangyala szól, ahhoz végső soron az Isten szól!** Ezért

az őrangyallal is úgy vagyok egységben, ahogy Jézussal vagyok egységben. Úgy, hogy szeretem, mert megismertem!

Igaz, hogy túlnyomó többségében az ember nem az egységre, hanem a különbségre teszi a hangsúlyt. Ezért aztán mindent részleteiben vizsgál, és nem képes egynek látni azt. Pedig valójában csak egy szeretet van. Nem állíthatom azt, hogy külön szeretem az Istent, az őrangyalomat, külön a testvéreimet, a felebarátomat, vagy az ellenségemet. **Csak egy szeretet van!** Viszont ennek megnyilvánulása már egészen más kérdés. **De a forrás Egy és ugyanaz.**

Az őrangyalok tanításának részeseit, nevezhetjük-e tanítványoknak?

-A párbeszéd résztvevői közül ketten tanítók voltak, hiszen az egyik festészetet, a másik tornát tanított. Ennek ellenére azt tapasztalták, hogy ha más területen is, de van mit tanulniuk. Ezért az őrangyal felszólítása, a tanítvány Isten és emberismeretben való rászorultságának az állapotát fejezi ki azzal, hogy: *Kérdezhetsz.* Eközben különbséget tesz a kérdés és a kérdezősködés között (*Le fognak szoktatni a fölösleges kérdezősködésről (Ak.15.old.).* Főleg akkor, ha az a fejlődés, a feladat szempontjából fölösleges.

Az, aki éhes a tanításra, az tele van kérdésekkel. Jézus arra szólította fel a tanítványait, hogy: *keressétek először az Isten királyi uralmát és igazság(osság)át (Mt.6.33.).* **Viszont megtalálni, csak kérdések által lehet.**

Ez a tanítás pontosan arra mutat rá, hogy **az Isten Országát, csak a hittől átjárt, józan észsel feltett kérdések válaszaiban lehet megtalálni.** De nem úgy, ahogy ezt az angyalokkal folytatott párbeszéd résztvevői tették, ami miatt Gittát, az őrangyala így szembesíti: *Minden kérdésed önmagadról szólt. Ebben nem hasonlítunk (87 old.).*

Végül is a válaszokat minden tanítványnak keresnie kell, mert *Nyomorult cserepek vagytok ITAL nélkül. DE AKI VALÓBAN INNI KÉR, ANNAK MEGADATIK (Ak.74.old.).* Aki viszont tanítvány, az szomjas az Istenre, mert Ő az abszolút első az életében.

A tanítványnak a valóság megismerésére való törekvését, annak erkölcsi értékét az őrangyal így igazolja: *A KÉRDEZŐK KEDVESEBBEK Ő ELŐTTE, MINT A TUDÓK (Ak. 28.old.).* Bár az is előfordulhat, hogy az anyagvilágbeli látásmód és gondolkodás területén eltéved a tanítvány is, és azt a választ kapja, hogy: *Nem tudod, mit kérdeztél (Ak.32.old.).* De *AZ IGAZ KÉRDÉSRE JÖN A VÁLASZ (Ak.40.old.).*

Csak ez által válik megtapasztalhatóvá az, hogy *Boldogok, akik éheznek és szomjazzák az igazság(osság)ot, mert megelégnének vele (Mt.5.6.),* mert **enni és inni fogják azt a tanítást, aki maga Jézus (és az Ige (hús)testté lett Jn.1.14.).**

De csak azok értik valóban Jézus szavait, akik nem a hústest és vér, kenyérben és borban való megjelenülésében (*Aki eszi az én (hús)testemet és issza az én véreimet Jn.6.54,*), hanem a szellemi táplálás értelmezésében gondolkodnak.

Abban, amit az angyal így tanít: *MEG KELL RÉSZEGEDNETEK ISTENBEN! EZ A BOR SZIMBÓLUMA. EZ AZ Ő VÉRE (Ak.74.old.)*, ami arról szól, hogy végső soron **bele kell mámorosodni a Jézus által bemutatott és tanított Atyába.**

Ezért, aki az Istentől az angyalokon keresztül kérdez, az az Isten királyi uralmát ismeri meg. Aki meg megismeri, megtalálta! Megtalálta azt a kimeríthetetlen forrást, ahol kivétel nélkül minden kérdésére megkapja a szívet és értelmet megnyugtató választ (*Mert a szomjasnak adatik. Mindig adatik Ak.86.old.*).

Végül is a tanítás részesei, ez által váltak tanítvánnyá! De ennek a tanítványságnak a lelkülete nem itt a földön alakul ki, hanem az ember magával hozott feladataként jelenik meg az életében. Jó példa erre az, hogy Lili, már a leszületése előtt segítőként vállalta a földi életét, mert *az Építő, a Segítő, a sugárzó Erő és a mérve Tevő-nek: „Égi követ” a neved (Ak.232.old.)*.

Bár az Ak. tanítása szerint a vallásoknak is helyük és feladatuk van, mert megtanítja azokat félni az Istentől, akik még csak egymástól félnek, hogy majd ebből az Istenfélelemből nőhessen ki a félelemnélküliség (Ak.140.old.). Mégis, ennek a négy fiatalnak a tanítványi lelkületét nem a vallásuk, vagy a vallásgyakorlásuk határozta meg.

Azon túl, hogy volt közöttük megkeresztelt (Gitta) és zsidó is (Hanna, József és Lili), és alaposan ismerték a Bibliát, a Bhagavad Gitát és a Lao Tset, nem parkoltak le egyiknél sem, hanem keresők maradtak. De nemcsak keresők, hanem nyitottak is, ami végső soron olyan párosítása az ember szellemiségének, amely lehetővé tette az őrangyaloknak, hogy felvegyék velük a kapcsolatot.

Angyal és emberlét.

Milyen az őrangyal kapcsolata az Atyával?

-Ennek a kérdésnek a kapcsán azt is kérdezhetnénk, hogy milyen a kapcsolata a napsugárnak a Nappal, vagy a szélnek a levegővel.

Az Ak. 32. oldalán Gitta azt kérdezi, hogy: *Te mindig látod ŐT?* - amire azt a választ kapja, hogy: *Nem tudod, mit kérdeztél.*

Ebből a válaszból az látható, hogy annyira más minőség hatja át az Isten és az angyal kapcsolatát, amit az ember el sem tud képzelni. Az angyalvilág nem látja, hanem megéli az Istent. Annyiban éli meg, amennyire az ember felé irányuló feladatához ez szükséges. Azt tudhatjuk, hogy az angyal egyfelől teremtmény, másfelől meg teljességében az Isten által van (*Mi nem teszünk, nem adunk, nem veszünk, nem voltunk, nem leszünk, - mi vagyunk ÁLTALA Ak.225.old.*).

Az Angyalok nem élik meg azt, hogy én, és nekem, mert kizárólag az Isten által léteznek. **Egyetlen valóságban élnek, az Istenben!** Ez a valóság más, mint az ember számára értelmezhető boldogság, vagy szabadság élménye. Más, mert az angyaloknál pl. nem értelmezhető a boldogság úgy, mint az ember esetében, nevezetesen a legnagyobb jó birtoklása az elvesztés félelme nélkül, mert nincs se félelem, se birtoklás se elvesztés.

Viszont nekik is van mesterük, akit szeráfnak neveznek. Az Ak. 228. old. ezt mondja az angyal a mesterével való kapcsolatáról: *Mi én neked - az ő nekem: A közvetítőm és mesterem.* Ennek tükrében nemcsak a tanítványnak van közvetítője, mestere, hanem az őrangyalnak is a szeráfban. Ezzel, egy még nem ismert teremtés-kép bontakozik ki, amiben végső soron az Atya, a szeráf, az angyal és az ember kapcsolódik egységbe.

Szokatlan kijelentést tesz az őrangyal az Ak. 65. old.-án. Azt mondja Gittának, hogy: *SŰRŰBB MÁ SOM VAGY, mert Ő AZ ÉN KÉPEMRE TERMTETT TÉGED (Ak.34.old.).* Ebből az következik, hogy az angyal a szeráf, a szeráf pedig az Atya képére lett teremtve. Mi több, ezzel azt is tudatosítja, hogy végső soron az őrangyalom is én vagyok, és ha véget ér az anyagvilágbeli feladatom (*Az ember a nagy ÁTALAKÍTÓ Ak.167.old.*), akkor teljessé válik az egység az őrangyalommal. Eközben mindez nem egy mechanizmus, hanem hit és meglátás kérdése.

De addig az Isten minden megnyilvánulása, ajándéka, a szeráf és az őrangyal által jut el az emberhez, és az embertől vissza az Atyához. Mi több, az őrangyal az anyagvilág felé csak az emberen keresztül tud megnyilvánulni. Oly annyira, hogy a következőképp tanít erről: *CSAK AZ EMBER BESZÉL. - HELYETTE BESZÉLTEK. -Én sem tudok beszélni, csak a „beszélő” által, mert nincs szám (Ak. 101.old.).*

Szeretnek-e az angyalok?

A hétköznapi értelemben használt szeretet szava, elsősorban érzelmet takar.

A Hang tanítása szerint a szeretet elsősorban nem érzelem, hanem annak a jónak az akarása, amit az Isten is akar.

Az Evangéliumok tanítása szerint az a legnagyobb szeretet, ahogy Jézus szerette a tanítványait, vagyis az életét adta értük.

Az angyalok világában a szeretet egybeesik a szolgálattal. Ebben a szolgálásban **lényegüket, lelkületüket tekintve, az angyalok egyek az Atyával és egymással!** Ebben a szolgálásban, az angyalok számára nem a feladatban meglévő különbség jelenik meg, hanem az azonosság, az egység. Az-az egység, amelyben az Isten jelenik meg.

Fejlődnek-e az angyalok?

-Az angyalok is, mint az emberek, teremtettségükből adódóan az Isten szellemiségének a hordozói. Azzal a különbséggel, hogy az angyalok a közvetlen megtapasztalás, az emberek meg a hit által vannak kapcsolatban az Istennel.

Az ember számára az erkölcsi fejlődés útja, a szellemi sötétségből a Jézus által tanított világosságba, az önzés és erőszak lelkületéből a szeretet és adás véget nem érő világába vezet. Mivel az angyalok Istenben létezésében nincs önzés és erőszak, ezért a fejlődésük sem tartalmában, sem jelentésében, nem lehet azonos az emberével. Viszont a fejlődés, a folyamatosan jelenlevő Új kimeríthetetlen világában, nélkülözhetetlen. Talán azzal lehetne ezt a legjobban kifejezni, miszerint az angyalok fejlődése, a létezésük szükségszerű következménye, ami a feladataik beteljesülésével maga az **élet**.

Az Istenben való élet teljességének a megfogalmazására, az angyalok fejlődésének leírására valójában nincsen szó. Többek között ezért beszélt Jézus az embereknek, példabeszédekben.

Egy tanítványnak az őrangyala-e a lelki vezetője?

Az Ak. nem tanít a keresztény fogalmi rend szerinti lelki vezetőről! Egy embernek bárki lehet a lelki vezetője, ha annak lát valakit. Az őrangyal nem lelki vezető. Mi több, arról, amit a világ oly nagyra értékel, az agy és az ész munkáját, mint irányítóról azt tanítja, hogy: NEM VEZETŐ - CSAK VEZETÉK (Ak.132.old.).

A párbeszéd egyik résztvevőjének, Lilinek a kérdésére, miszerint: *Mindenkinek van tanítója, szellemi vezetője?* (Ak.132.old.), az a válasz, hogy: *Nem, kis szolgám. MI HITBŐL VAGYUNK - PUSZTÁN HITBŐL. AKI HISZ - ANNAK VAN, S A HIT AZ Ő EREJE* (Ak.132.old.). Ehhez kapcsolódik az, amikor a 33.-ik párbeszéd alkalmával Lili a vezetőjét hívja, amire elutasító az angyal válasza: *EGY vezető van. Mi nem vezetünk* (Ak.197.old.).

Jézus azt tanítja, hogy *egy a ti tanító (oktató) mesteretek: a 'Krisztus'*, (Mt.23.10.). Bár vélhetően a Krisztus szó helyett, eredetileg az Emberfia kifejezés szerepelhetett, a lényeg mégis megmaradt. Az, hogy egy tanítvány kizárólag Jézustól tanulhat, miközben a tanításban az őrangyalok közvetítenek mindent. Oda, vissza. Ez azt is jelenti, hogy gyökerét tekintve csak Jézus lehet a lelki vezetője mindenkinek. **Ember az embernek nem lehet a lelki, szellemi vezetője.** Akkor sem, ha az illető pap, püspök, vagy a világ legbölcsebb embere. Egyrészt azért, mert senki nem lát a másik szívébe, másrészt azért, mert senki nem hordja a másik ember lelkiismeretét a zsebében, tehát nem felel érte. Ráadásul a legtöbb ember lelki vezetőként egy olyan tekintélyt keres, akinek a vezetését gondolkodás nélkül elfogadhatja. Ugyanez, egy szélsőséges formában található meg a Krisna hívők tanítványi láncolatának nevezett szellemi hierarchiájában.

Ezzel szemben, **Jézus tanítványának nem egy lelki vezetőre való figyelés a feladata, hanem az, hogy az Isten-gyermekség állapotát megvalósítsa.** Elsősorban abban a Jézust tanulásban, amelynek alapját az arra való nyitottságban látja, hogy forrását tekintve az Istent nem tudni, hanem hinni kell. Azt látja, hogy csak a Jézusban való hit az, ami a gondolkodás-átalakítás munkája által, képes elvezetni a helyes Istenismeretre.

Az angyal tanítása szerinti EMBER.

A Hang tanítása alapján eddig azt gondoltuk, hogy szellemi lényeket teremt az Isten, akik az 'Istentől való elfordulásuk' (bűnük) miatt találják magukat emberként, anyagtestben.

Az Ak. tanításaiból meg az következik, hogy az Isten Emberként hívta létezésbe az embert. Jelen megfogalmazásban az Ember, az Isten Szelleme hordozójaként jelenik meg anyagtestben. Mi több, abban a kapcsolatrendszerben hívja létbe, amelyben a szeráfnak az angyal, az angyalnak az ember a sűrített mása. A Hang tanításától eltérően, **nem bukott angyal az ember.** Ez a tanítás, a világ és az ember egységben való teremtését fogalmazza meg azzal, hogy a *TEREMTETT VILÁG KIVONATA AZ EMBER (Ak.79.old.)*.

Mindez, alapjaiban tér el a Biblia embert teremtésének és bűnbeesésének a leírásától. Szó sincs arról a Mózes Teremtés Könyvében olvasható történetről, amelyben az emberiség azért van mulandó anyagtestben, mert az őse (Ádám) elkövette az eredendő bűnt, az engedetlenséget. Mi több a Hang tanításával is ellentétben, az ember nem azért születik újra és újra anyagtestbe, mert az Isten ellen fellázadva káoszt hozott létre, aminek következtében anyagtestben kell

megjavulnia, és az Istenhez visszatalálnia. Az angyalok által közölt valóságban, az Isten nem az ember által elgondolt, és porból alkotott lényt, hanem azt az Embert hívta létbe, aki felé, mint ember vagyok útban!

E-közben, még erre a kisbetűs emberre vonatkozóan is ki kell jelenteni, hogy mindannak ellenére, hogy az anyag mindenhatóságát hirdető világ, foggal, körömmel ragaszkodik az ellenkezőjéhez, **az ember nem az evolúció terméke.**

Ezt az állítást még az angyalok tanításának az ismerete nélkül is igazolni lehet. Így tett például Hornyánszki Balázs és Tasi István „A természet IQ-ja” c. a tudomány kategóriájában az „USA Book News” „Legjobb könyvek” díjat elnyert tanulmányában.

Ebben hihetetlen egyszerűen, és rengeteg példával igazolja azt, hogy „*A fajok biológiai értelemben nem alakulnak át, nem válnak más fajjává, hanem időtlen idők óta egymással párhuzamosan léteznek*” (142.old.). Ez az állítás azt az általánosan elfogadott evolúciós elméletet kérdőjelezi meg, amelyben „*A mai tudomány úgy tartja, hogy a fejlődés lehetősége az anyagban rejlik, amely mintegy saját magát szervezve jutott el az egyre magasabb értelmi képességgel rendelkező lényekig*” (142.old.).

Viszont a minden esetben kézenfekvő következtetést, miszerint mindez „*egy védelmező, felsőbb intelligencia működése nyomán jelent meg, jelenlegi formájával és viselkedési sémájával együtt.*” (35.old.), a Magyar tudományos és nem tudományos közélet elveti, lepocskondiázza és kineveti. Elsősorban azért, mert ennek az anyagnak a szerzői, bevallottan a tradicionális Krisna hívő láncolat tagjai.

Buji Ferenc filozófiai író bár nem tagja a Krisna hívő láncolatnak, ennek ellenére egy más megközelítésben, sokkal messzebbmenő következtetésre jutott a növény és állatvilág, valamint az ember kialakulását megfogalmazó evolúció elmélettel szemben. Filozófusként azt állítja „*Az emberré vált ember*” c. (Kairosz kiadó 2009.) munkájában, hogy: „*nem az állatvilágból fejlődött ki az ember, ugyanis az evolúció kezdettől fogva magának az embernek az evolúciója, s az összes növény-és állatfaj csupán ennek az egyetlen evolúciónak a mellékterméke, a humán evolúciós törzsről való oldalirányú leágazás.*” (9.old.).

Ez azt jelenti, hogy: „*Az evolúció nem egyetemes: csak egyetlen törzs evolválódik. Az említett törzs-az egyetlen evolúciós vonal-kezdettől fogva az emberi kibontakozás vonala volt. Az állatfajok az evolúció melléktermékei. Az evolúció egyedül az ember evolúciója. Az állatfajok az emberi fejlődés bizonyos szintjein az egyetlen és emberi evolúciós törzsről leszakadt fajok.*” (58.old.).

Ezekután visszatérve az eredeti témánkhoz, megállapítható, hogy az őrangyalok tanításában, az ember létének mindent átható értelme és célja van a

teremtett világban. Ez a cél abban a felülmúlhatatlan feladatban jelenik meg, amit kizárólag csak az ember tud véghezvinni az idők teljességében.

Az őrangyalok a teremtés hét síkjáról tanítanak. Az ásvány, a növény, az állat, az ember, az angyal a szeráf és az Isten síkjáról, amelyek mindegyike, egyedül az emberben található meg. Ebben a mindent hordozó, és mindennel szoros kapcsolatban lévő teremtettségében rejlik az ember feladata. Az, hogy az angyalvilággal egységben, az anyagi világ Istenbe való visszavitelének a megvalósítója legyen. Nevezetesen úgy, hogy az anyagi természet, az emberben alakuljon vissza az eredeti szellemiségébe (*TEREMTETT ÉS TEREMTŐ VILÁG A KETTŐ KÖZÖTT: SZAKADÉK. Figyelj! Te magad vagy a híd (Ak.99.old.)*).

Ez a feladat teszi az embert egyedivé és felülmúlhatatlanná (*OLY NAGY AZ EMBER, MÉG ÉN SEM LÁTOM Ak.90.old.*), de nem Istenné.

Ahhoz, hogy az ember ennek a feladatának eleget tegyen, nem kerülhető meg a Jézus által tanított Isten és emberismeret, ami a Hang által középpontba helyezett gondolkodás-átalakítással valósítható csak meg. Ezzel viszont megteremtjük annak a feltételét, amit Jézus így tanított: *senki sem jut az Atyához csak rajtam keresztül (általám) (Jn.14.6.)*, hogy eleget tegyen a feladatának.

Ennek az ember egészét érintő feladatnak, az-az *ÖNKÉNTES ÉGÉS (Ak.127.old.)* lesz a forrása, amely mint *ÉGI FÉNY* ragyogja be azt, amit valóságos áldozathozataalként tesz az örökkévalóságban. Mindehhez viszont nélkülözhetetlen az angyal által tanított Isten és emberismeret.

Ezzel ellentétben joggal állapítja meg az angyal, hogy még nyomokban sem látható a valódi Isten és emberismeret, amit így fogalmaz meg: *Emberismeret - az még nincs. Mert EMBER sincs még (Ak.90.old.)*. Nincs, mert valójában mi magunk alakítottuk önmagunkat olyanná, amilyennek látni szeretnénk magunkat.

Az Ak. mindezt így tanítja: *Távolság van közted - és Közted (Ak.99.old.)*. Az Isten által teremtett, és a saját magad által megvalósított személy között, mert *ÖNMAGAD TEREMTMÉNYE VAGY (Ak.87.old.)*. Igen, mert **teremtőt teremtett a Teremtő**. Ez a teremtő, képes megteremteni a saját, Isten nélküli világát is. De lehetőségként ott van a kettő között az ÚT, Jézus.

Hogyan tud az ember a teremtés lényegévé válni?

-Az Isten angyalai egy más teremtésről, és egy más kezdetről beszélnek, mint a keresztény egyházak. **Mivel Jézusban teremtődtünk, csak Átala találunk vissza az Atyához.** Jézus tanításának a lényege az, hogy bemutassa, milyen is az Isten. Ezért minél inkább hasonlítunk Jézushoz, annál inkább válunk jézusivá, és ez által Emberivé. Jelen esetben az EMBER szó Jézust

jelent, mert mindannak, ami az emberben jó, annak Ő a forrása. Ezt jelenti azt, hogy Jézus az-az EMBER, akivé válnia kell annak, akit már az angyalok taníthatnak.

Ebben a tanításban, az ember a híd, a szellem és az anyagvilág között: *HÁROM TEREMTETT VILÁG. HÁROM TEREMTŐ VILÁG. KÖZEPÉN A HÍD,-S AZ NEM A TUDAT (100.old.). -a híd az anyag és a szellem közt: az IGE (101.old.). GYÚJTÓPONT AZ EMBER. VALÓBAN CSUPÁN EGY PONT: A MEGVÁLTÓ PONT (136.old.). -Rettenetes mélység fölött vékony híd - ez vagytok ti (Ak. 97.old.).*

[Az ember törvénye és a tudás.](#)

Ak.162. old.: *Minden löketik és visszatér. Az ember törvénye más. A tudás eltérítette egy picit.*

Ahhoz, hogy megétsük ennek a tanításnak a jelentését, mondanivalóját, minden mondatrészt külön meg kell vizsgálnunk:

Minden löketik és visszatér: Egyetlen lényeket megfogalmazó mondatban van összesűrítve a világmindenség működésének múltja, jelene és jövője. Egyrészt válasz ad arra a kérdésre, hogy folyamatosan táguló, vagy egy ponton túl összehúzódó-e a világegyetemünk. Másrészt pedig választ kapunk arra, hogy mi az ember teremtettségének Istenből forrászó rendje. Az, hogy eltávolodjon az Istenből, hogy majd visszataláljon. Ez az eltávolodás maga a teremtés kiáradása, a visszatérés pedig, az ember létezésében rejlő feladata.

Az ember törvénye más: az ásvány, növény, állat, angyal, szeráf azonos azzal, amire az Isten teremtette, amit meghatároz a lényege, a természete. Lényegét tekintve ez a négy teremtett létezési sík egyike sem tud jó, vagy rossz, vagy más lenni, mint az, ami, és aki a teremtés által lett.

Az ember nem ilyen! Az ember képes eltérni az eredeti, teremtett természetétől! Oly annyira, hogy az Ak. 121. oldalán ezt olvashatjuk: *Az ember a hitét a föld szülőttébe veti.-Átok tapad hozzá ezért. Az átok a tilalom.-Ha nem volna átok, akkor még mindig tévelyegnének.*

Átok: az Ak.-tanításában azt jelenti, hogy tilos (Ak.121.old.). Bármennyire furcsa, vagy hihetetlen, de ez az átok, a tilos, a kezdetek kezdetétől a szellemi kihívásként jelentkező tudás: *Ádám a fényes után kapott a FÉNY helyett (Ak.127.old.). Lefordítva:* az ember kezdetől fogva a tudásban látta meg a biztonságát, az Istenre hagyatkozás helyett. Ennek megértéséhez látni kell, hogy az angyalok, akiknek sűrűbb másai az emberek (Ak.65.old.), nem

törekcsenek semmiféle tudásra. Nem, mert mindent az Istentől kapnak. MINDENT!

Az anyagvilágba merült ember tudásvágyát látszólag a szükség, megvalósulását az önzés táplálja. Miközben az ember minél inkább a tudásban látja a biztonságát, annál inkább távolodik el attól, hogy a hitében találja ezt meg.

Bizony az, aki azt gondolja magáról, hogy ő már nem is hiszi, hanem tudja az Istent, az már nem tanulni, hanem tanítani akar. Viszont az, **aki tanulás nélkül akar tanítani, az csak hamis tanító lehet.** A földön megszerezhető tárgyi tudás birtokában, erkölcsileg, minden további nélkül el lehet tévedni! Mi több, *Ha nem volna átok, még mindig tévelyegnétek (Ak.121.old.).* Azt viszont látni kell, hogy az angyal által használt átok szava, nem azonos az ember által használt kifejezés tartalmával.

Az Istenhitet nélkülöző ember csak önmagára és a tudására alapozhat. De ha egyé válik az ember a Forrással, mert megszerette és megismerte, akkor tanítvánnyá válik. Ekkor már azt teszi, amit az Isten kezdettől fogva vár tőle: RÁHAGYATKOZIK. Isten-gyermekké válik.

Ennek eléréséhez az Isten örök és változatlan törvényén (valóságán) kívül, **minden tanítványnak, minden hívőnek és minden embernek egyrészt van közös, és van személyes törvénye.**

Közös törvény az, hogy: *MINDEN KICSINY SEJT FOHÁSZKODIK. EZEK EGYÜTT: AZ IGAZI ÉRZELEM (Ak.51.old.).* De már Más törvénye van a víznek és más a szomjazónak.-A víz az mindig víz.-A szomjas csak néha szomjas (Ak.84.old.).

A közös törvényre kérdeznek a párbeszéd résztvevői azzal, hogy: *Miről ismerem fel az azonos törvényűt?* –amire a választ is megkapják: *HOGY MEGÉRTI SZAVADAT (Ak.134.old.).*

Mi több, **a törvény sem állandó,** mert: Új Törvények jönnek és Új Kegyelem.-Felismered az Újat, a Helyeset, arról, hogy még nincs neve (Ak.97.old.). -Ne higgyétek, hogy van lehetetlen!-A LEHETSÉGES A SÚLY TÖRVÉNYE.-A LEHETETLEN AZ ÚJ TÖRVÉNYE (Ak.185.old.).

A régi törvény: *Fák nőnek... kivágnak... és tűzre vettetnek (Ak.129.old.).*- De Az új törvény, az új mérték más (Ak.99.old.).

Ez az új a személyes törvény. Az, amit az angyal az egyik résztvevőnek így tanít: *A lámpa, ha nem ég. A lámpa felelős. Ezért gyűjtsd az embereket és ne búsulj a sötétségen!*-Ez a te törvényed (Ak.138.old.).

De van, amikor az angyal ezt még egyértelműbben fogalmazza meg azzal, hogy: *A te törvényed az öröm (Ak.152.old.)*.

Mindezt a párbeszéd résztvevői gyorsan megértették, amit az is igazol, hogy az egyikük rákérdez: *Egyik nap azt hittem, hogy törvényem szerint cselekszem, de nem úgy volt.-Hogy lehet, hogy ezt nem vettem észre? Úgy, hogy: Azt mondtad: „én”. -Vége (Ak.170.171.old.)! Mert, Ha törvényed nevében cselekszel, akkor magadról nem tudsz, nem tudhatsz (Ak.171.old.)*.

Az ember személyes törvénye a felelőssége is, mert minden személyes törvény, a valóság egyénre szabott vonatkozását jeleníti meg. Azt a közös és személyes valóságot, amit az Isten valósága ölel egybe, hiszen *Az Ő törvénye a TELJES, és a teljesben minden benne foglaltatik (Ak.221.old.)*.

Mire tudom használni a Jézust tanulás által megszerzett tudást?

-Elsősorban a hitem erősítésére. Ezzel párhuzamosan egy olyan ismeretszerzésre, amelynek két mozgatórugója van. Az első, mint szűrő: a hittől átjárt józan ész folyamatos használata. A másik mozgatórugó az a nyitottság, amelyben mindig képes vagyok az első szűrőn átjutott új elfogadására.

A világ jelenlegi fejlődésének nevezett irányában, a tudomány és a tudás az, amitől az emberiség minden problémája megoldását várják. A betegségben az egészségügytől, az ellátásban a kutatók által fejlesztett növényi kultúráktól és technikai eszközöktől. Eközben az ember szellemiségében, erkölcsiségében, mivel nem jobb, hanem rosszabb lett, rohan a végzete felé.

Az ember létében a tudás, mint egyetlen, és az élet minden területére kiterjedő megoldás, az eredeti szellemiségének a háttérbe szorításával járt. Az Istenhez való tartozását tagadó ember, csak az ész és a megtapasztalás együttműködésével kialakult tudására támaszkodva tudja csak megteremteni a biztonságérzetét. Azt az állapotot, amikor a látásmódjának megfelelően, nem szükséges az Istenre hagyatkoznia. Mindehhez ösztönzőleg hatott az ember mindent, és mindenkit megismerni törekvő kíváncsisága.

Még nem 'tudhatta', még nem érthette azt, hogy: *Az értelem zihálva megáll, ahol a hit elindul. Soha el nem éri. Nem nőhet az égig az értelem, mert e világból való (Ak.112.old.)*.

Ezt igazolja az a tény, hogy a tudásra törekvő tanulás az értelem munkája, ezért a gondolkodásra hat. Bár a Hang 47. válaszában az olvasható, hogy: *A szív nem előzheti meg a gondolkodást úgy, hogy szembe kerül vele*, ennek ellenére a tudomány fintora az a kísérletekkel bizonyított valóság, hogy a szív meg nem magyarázható módon előbb jut információhoz, mint az agy. Mi több, előbb érzékel történéseket, mint ahogy az még megtörtént volna. Ebből az következik, hogy **a gondolkodás, az értelem közreműködésével a szívből ered.** Minderre

Gitta a következőképp kérdez rá: *Hogyan hallhatnám mindig a szívem hangját, anélkül, hogy a fejem beleszólna?* (Ak.32.old.). Lilit pedig arra szólítja fel az angyal, hogy: *Emeld fel a szívedet Ő hozzá!* (Ak.42.old.).

Jézus a tanítványainak nem a gondolkodását alakítja át, mert ezt nekünk kell megtenni, ami azt igazolja, hogy Hozzá akarunk tartozni, Átala akarunk élni. Ezzel teremtjük meg a lehetőségét annak, hogy a gondolkodás-átalakítással szinkronban Jézus átalakítsa a szívünket, mert a szív a meghatározó!

Végül is a tanulás nem más, mint a tudatba való ismeretszerzés. Amit megtanultunk azt tudjuk, így azt nem szükséges hinni. Bár a valóság az, hogy ha nem hiszem el azt, amit tanulok, akkor az, nem válik tudássá.

Jézus azzal szólít fel a tanulásra, hogy alakítsuk át a gondolkodásunkat (Mk.1.15.). Ez az ismeretszerzés az, amelyben ki kell tisztázódnia bennem annak, hogy mennyiben tér el a Jézus által tanított érték és fogalmi rend mindattól, amit az ember alakított ki magának. A Jézust tanulásban a fogalmi és értékrendemet alakítom át ahhoz, hogy Ő egy új szívet, mint törekvésközpontot adhasson. Igen, mert Jézus tanítását végre érteni fogom.

Az értelem az ember gondolkodás-átalakításának az eszköze. Végül is az Isten kivételével, minden és mindenki eszközként áll a rendelkezésemre ahhoz, hogy az Istent és önmagam megismerjem. *(Itt minden eszköz. Hang 154.)* Az értelem is. Az-az értelem, amely képes elvinni a világosságtól, és még a gonoszságot is meg tudja motiválni.

Az érzelem viszont nem a szív munkája, mert a **szív az ember lényege és törekvésközpontja.** Az érzelem a lelkiület jelenléte, színező eleme. Akkor torzul el a szeretet, a megbocsátás értékrendje, ha az érzelmek túlsúlyba kerülnek a józan értelemmel szemben.

Az e-világi ember az érzelmeiben éli meg a szeretetet, ami azt is jelenti, hogy az érzelmei vezetik az értelmét. **Jézus és az angyalai értékrendjében az érzelem szolgálja az értelmet, és nem fordítva.**

Amíg az anyagban gondolkodók a vevés világában élnek, addig a Jézus és az angyalok által tanított szeretet mértéke az a szolgálat, ami együtt jár az áldozathozattal.

A tanulás tekintetében lényegi különbség van, a Jézust tanuló tanítványi, és a közoktatásban résztvevő diák között. **A tanítvány azért tanul, mert keresi Jézust.** A diák meg azért, mert ahhoz, hogy döntésre alkalmas állampolgár váljon belőle, ismereteket kell elsajátítania. Az előbbi, szívéből nyitott Jézusra, az utóbbi, kényszerből nyitott a tantárgyakra. A tanítvány lelkes örömmel, és

növekvő szeretettel törekszik megérteni, és megismerni a tantárgyát, Jézust. A diák (ha törekvő és lelkiismeretes), igyekszik megtanulni azt, amit követelnek.

Viszont **a Jézusba vetett hit gyökere az, hogy szeretem Őt.** (*aki pedig szeret engem, azt szeretni fogja az Atyám Jn.14.21.*).

Egy zseni szereti a tantárgyait, egy átlagos diák nem! **És mégis, mennyivel több egy tanítvány a zseninél! A tantárgya miatt!**

Az ember feladata és a segítség.

Milyen feladatra hívta létbe az Isten az embert?

-Az angyalok tanítása, a Biblia és a Hang teremtéstörténetéről eltérően, arra mutat rá, hogy pontosan meghatározott **feladatra teremtette az Isten az embert.** Ebben a teremtettségében, egyedül az emberben ötvöződik a teremtés hét síkra bontott minősége, amit a zsidó menóra hét ágával magyaráz az angyal. Első az ásvány, második a növény, harmadik az állat, negyedik az ember, ötödik az angyal, hatodik a szeráf, hetedik az Isten síkja.

Nem nehéz belátni, hogy csak a negyedikben, az emberben van jelen egyszerre az ember alatti anyagi, és az ember feletti szellemi világ minden síkja. Benne ötvöződik az ásvány, a növény, az állat, az angyal és szeráf, valamint az Isten világa. Az ásvány, a növény és az állat anyagtestileg, az angyal, a szeráf és az Isten pedig szellemileg (*HÁROM TEREMTETT VILÁG. HÁROM TEREMTŐ VILÁG. KÖZEPÉN A HÍD, Ak.100.old.*).

Mindez az emberben úgy van jelen, hogy a feladatában, előbb-utóbb önmagára ismerjen mindabban, amit az angyal így tanít: *Rettenetes mélység fölött vékony híd - ez vagytok ti (Ak.97.old.)*.

Ennek a feladatnak az alaplelkülete a szolgálat, az adás. Azzal szolgál az ember, amivel a többi teremtett sík nem képes, mert **amíg az ember a döntés lehetőségét birtokolva, képes ellentmondani a feladatának, addig az angyal, a Szeráf és az Isten, nem dönthet Önmaga ellen.** Az ásvány, növény és állatvilág pedig, létéből fakadóan képtelen a döntésre.

Mindez az ember teremtésének és létének, egy olyan új feladatát és célját fogalmazza meg, amely az állapotszerű büntudat csapdáját kikerülve, méltó az Istenhez és az emberhez is. Feladatában betölteni az anyagi és szellemi síkok közötti híd szerepét, mert: *Te magad vagy a híd (Ak.99.old.)*. A célját, amit a médium Hanna a következőképp foglal össze: az ember *arra hivatott, hogy az anyagot a szellemmel egyesítse (Ak.228.old.)*.

Ehhez viszont föl kell nőnie az embernek! Ezért kell újra és újra születnie az anyagtestbe, hogy ezt az Istentől kapott feladatát beteljesítse!

Ehhez *Nem sok emberre van szükség, hanem az EMBERRE (Ak.94.old.)*. Arra, akiről azt állítja az angyal, hogy *az EMBER olyan nagy, hogy még én sem látom (Ak.90.old.)*. Ennek alapján az a sok ember, aki például a testével azonosítja magát, valójában nem EMBER, mert *HA A TESTTŐL FÜGGSZ, CSAK TEST VAGY. HA FÜGGSZ A LÉLEKTŐL, CSAK LELKES TEST VAGY. HA A SZELLEMTŐL FÜGGSZ, CSAK EMBER VAGY. HA TŐLE FÜGGSZ, MINDEN VAGY (Ak.199.old.)*.

Tett és segítség.

-A „*SEGÍTŐ*”, *HÍD A SEGÍTETT ÉS AZ ÖRÖK SEGÍTŐ KÖZÖTT - MÍG SZÜKSÉGES, CSAK ADDIG (Ak.105.old.)*, tanítja az angyal, ami azt jelenti, hogy minden segítség forrása az Atya, közvetítője az őrangyal, és végrehajtója az ember. Minden segítség mértékét a szükség határozza meg. De nem az a szükség, amit az ember lát annak, hanem az, amit az Isten.

Az önzés és vevés világában, kivétel nélkül mindenki rászorulónak látja magát, mert mindig van venni, kapni valója. Ez a látásmód a vevés világában egyben a boldogtalanság forrása is, hiszen egy folyamatos hiány az, amit megélnék. Ezeknek a hiányoknak a betöltését attól várják, akiről azt gondolják, hogy neki van, illetve attól, akin azt látják, hogy nincs hiánya. Minderről az angyal így tanít: *KÉRELEM GYŰRŰBEN ŪLSZ. MINDEN KÉR TŐLED, AZ EGÉSZ MEGVÁLTATLAN VILÁG (Ak.182.old.)*, mert *SZÓSZÓLÓJA VAGY A TEREMTÉSNEK (Ak.182.old.)*. Az Isten mindent teremtésében *Az ember nem a teremtés koronája, AZ EMBER A TEREMTÉS LELKE (AK.129.old.)*.

A tanítvány, lényegét tekintve mindenkinek csak a meggyőződése szerinti egyetlen megoldást tudja adni, aki *a Legnagyobb Segítő (Ak.97.old.)* Jézus, mert a tanításánál nincs nagyobb segítsége az embernek.

Mindennek ellenére azt is látni lehet, hogy **Jézus senkinek nem oldotta meg a körülményeit**. Mi több, a gazdag ifjút arra szólította fel, hogy ossza szét a vagyonát (Mt.19.21.), hogy tanítvány lehessen. Olyan tanítvány, akiről azt mondja Jézus, hogy *nem a világból valók, ahogy én sem vagyok ebből a világból (Jn.17.14.)*.

Viszont aki nem a világból való, annak az Istentől való kérése sem a világból való. Ezért, a tanítvány sem a gondolkodásában, sem az értékrendjében, sem pedig az Istentől való kéréseiben nem hasonlít a világi emberre. Az is igaz, hogy Máté evangélista szövegében azt olvassuk, hogy *akármilyen dologban kérhetnek, de hozzá kell tennünk azt, hogy a Jézustól tanult szeretetben*.

A tanítvány számára nem kérdés az, hogy *Ő csak ad és sohasem kér, mert végtelen az Ő ereje (Ak.69.old.)*. Ebből adódóan tudja, hogy *Csak ŐTŐLE*

kaphatsz egyedül. Mindenki másnak segítened kell - és adni (Ak.73.old.). Ahhoz viszont, hogy adni tudjon Minden adatik, amire szükséged lesz (Ak.73.old.). Ez minden ember számára elérhető, mert A MEGVÁLTÓ TESTE CSAK ADÁSRA ADATOTT. A MEGVÁLTÓ NEM EGY EMBER, HANEM AZ EMBER (114.old.).

Az ember látásmódjától és értékrendjétől eltérően, a segítő és a segített kapcsolatában *A segített hite és nem a tiéd segít. Nem te teszed, nem én teszem, a segített teszi (Ak.103.old.),* tanítja az angyal.

De csak akkor, ha a segítséghez nem fűződik érdek, szájalom, mozgalom, vagy elvárás, mert *CSAK AZ ÖNBKÉNTES TETT SEGÍT, MÁS NEM (Ak.112.old.). AZ ÖNKÉNTES TETT AZ A MOZGÁS. A segítő kéz - az mozgás. A sugárzó szem - az mozgás. Az anyag emelése új épületté - az mozgás. Új teremtés. Rabságból - megváltás (Ak.111.old.).* Az önkéntes tett az, ami által **az ember partnere lehet az Istennek a teremtésben.** Ebben a munkamegosztásban *a Tett a ti dolgotok! (Ak.225.old.),* mert *A tett csak itt lehet. Üres a föld, melyet betölt az Ő keze, melynek EMBER a neve (Ak.232.old.).*

Ak.81.old. AMIT MÁS HELYETT EMELSZ, AZ NEM NYOMHAT LE. AZ A SÚLY NYOM LE, AMIT ELMULASZTASZ EMELNI.

-Az adás lelkülete minden emberben jelen van, mert *Mindenki tud adni. A leghitványabb ember is ember, mert adni tud (Ak.163.old.).* De van, amikor olyan valaki helyett adok, teszem a jót, akitől elvárható lenne az, hogy megtegye, de mégsem teszi.

Pl. vannak családok, ahol szó szerint lehet venni azt a közmondást, hogy egy anya el tud tartani öt gyermeket, de öt gyermek nem tud eltartani egy anyát. Van ahol a kiterjedt vérkapcsolati rokonság ellenére, egyedül és elhagyatottan éli valaki az életét. Ha nem fűződik érdek ahhoz, hogy bármiféle önzetlenségből tegyen valaki valamit, akkor nem is teszi. Ők mulasztanak emelni.

Pedig annak kellene a természetesnek lennie, hogy öt gyermek eltartson egy édesanyát, és senki se élje le az életét egyedül és elhagyatottan.

Romániában, amikor megszűnt a szénbányászat, rengeteg család maradt munka, megélhetés nélkül. Erre nagyon sok szülő, a kiskorú gyereket, vagy gyerekeit magára hagyva, más városban, vagy más országban keresett munkát. Ezeket a kortól függetlenül magukra hagyott csavargó, éhező és lerongyolódott gyerekeket gyűjtötte össze Böjte Csaba és látta el fedéllel, étellel, gondoskodással. **Más helyett emelt.** Ez a súly, nemhogy nem nyomja le, hanem kimondottan felemeli. Az Isten Országába.

Ha viszont tehetném a jót (azt, amit Jézus is tenne), és mégsem teszem, az a lelki teher (súly), bizony nyomja a lelkem. Mulasztással való vétéknek is nevezik ezt.

A magukat ellátni képtelenekről való gondoskodás nem segítség, hanem felelősség, a lélek mélyéből fakadó szeretet, amely mint *tett, az időben megjelenő örökkévalóság* (Ak.225.old.).

Ehhez adja az angyal a következő segítséget: *Az utad szava nem a „volt”, nem a „jó lenne”, de semmiképpen a „van”. Az építő szó a „LEGYEN”. A „volt” a mulasztás. A „jó lenne” a tehetetlenség. A „van” az önteltség* (Ak.213.old.).

Mert az Isten is azzal teremtette a világot, hogy: **LEGYEN!**

Pogányság és gyökér.

Ak.57 old. *Miben vagyok még „pogány”? Mindenben légy! Mert az a gyökér.*

-Jelen esetben a pogány szó, a legnagyobb valószínűséggel a vallástalanságot jelöli. Azért a vallástalanságot, mert a történelem során használt pogány szó a keresztényeknél a nem keresztényt, az iszlámban az istent tagadó hitetlent (gyaur) jelenteti.

Érdekes módon a zsidók szóhasználatában a héber gójim szava azt jelenti, hogy népek, nemzetek. Ezt fordították át az eredeti jelentéstől eltérő, pejoratív kicsengésű pogány szóra. Ebben az értelmezésben **minden vallás számára, a más vallású a pogány**. Az angyal értelmezésében meg az, **akit minden vallás pogánynak mond**.

A vallás, jelen esetben az egyházak tanításának a szellemisége, mivel minden vallást, kizárólag egyházi keretek között lehet csak képviselni. **A vallás azt jelenti, hogy az Istenről való közös gondolkodás. Az egyház pedig ennek a kerete.**

Az evangéliumokban a görög eklessia szót egyháznak fordították (nem véletlenül), bár a politikai erőt képviselő nép gyűlését és gyülekezetét jelölte. Közben az eredeti héber kahal kifejezés, Izrael fiainak a népgyűlését, vagy a nép vezetőinek a tanácskozását jelenti.

Mindez a kereszténységen belül azt a kérdést veti fel, hogy lehet-e az egyházakon kívül Istenben hívő az ember. Magyarán szólva, lehet-e úgy Jézusban hinni, hogy az illető nem tartozik egyetlen keresztény egyházba sem?

A Hang válasza erre a kérdésre az, hogy: *Sem egyházak nélkül, sem egyházak által nem lehet Hozzám tartozni* (Hang 222.).

Viszont az angyal tanítása szerint, valójában **csak egyházak nélkül lehet Jézushoz tartozni**. Pogány módon, **SZABADON**.

Úgy tűnik, hogy ha az angyalok tanítottjai, Hanna, Gitta, Lili és József vallásos lett volna, akkor az angyalok nem kezdeményeztek volna párbeszédet velük, hiszen képtelenek lettek volna az ÚJ befogadására. Márpedig a tanítványságnak ez a gyökere. Ez bizony azt is jelenti, hogy **minden egyházában hívő, amíg nem lesz SZABAD a vallásától, addig bálványimádó.** Ezt azzal lehet igazolni, hogy nem a hittől átjárt, józan ésszel megismerhető, hanem az egyháza által keretbe foglalt vallása istenében hisz. Ez az isten pedig minden esetben, maga az adott egyház. Az-az egyház, ami emberekből áll.

Ak.42. old. Lili: *Én még nagyon akarom keresni az Atyát.-Ő KERES TÉGED. TE CSAK ENGEDJ!*

-Ezzel az angyal azt is állítja, hogy az Atya a pogányok között keres, nem pedig a hitükben elkötelezettek között. Ilyenkor az ember tudatos keresési szándéka, egy tudatalatti válasz az Atya őt keresésére.

Jézus azt tanítja: *Mit gondoltok? Ha egy embernek száz juha van, és egy közülük eltéved (elcsatangol), nem hagyja-e a hegyoldalon a kilencvenkilencet és elmegy, hogy megkeresse az eltévedtet? (Mt.18.12,).*

Ez azt jelenti, hogy **az Isten szeretetére éhes ember, az Atya keresésére válaszolt a megtérésével, az Őt elfogadásával.** Valójában azzal, hogy Jézus itt maradt a földön az Igéjében (tanításában), folyamatosan azt kérdezi mindenkitől, hogy hisz-e Benne? Ez jelenti azt, hogy: *az ajtóhoz álltam és zörgetek (Jel.3.20,)*, és ez azonos az ébredő, a megszólaló lelkiismerettel.

Jézus minden emberhez szólóan tanítja, hogy: *keressétek először az Isten királyi uralmát és igazság(osság)át (Mt.6.33,).* Ezt a királyi uralmat, **csak a tanítványi lelkületben feltett kérdéseken keresztül lehet megtalálni.** Viszont a kérdésekre való válasz, háttérbe nem szorítható, el nem fojtható igényét a lelkiismeret szítja. Az a lelkiismeret, amit a létbe teremtésében kapott az Istentől az ember.

Viszont ha ebben a keresésben az egyén törekvése érvényesül, akkor ezzel, kiveszi az irányítást az Atya 'kezeiből'. Minden megfordulásnak, megtérésnek az a lelki tartalma, hogy a szellemi sötétségnek hátat fordító ember rálép arra a nagyon keskeny, még alig látható ösvényre, amin ha elindul, akkor az egyre láthatóbb, világosabb és szeretésben kibontakozó úttá válik. Viszont, ha elindult, akkor ezzel önmagát az Istenre bízta. De ha ez nem tudatosodik benne, akkor ennek az a következménye, hogy a gyakorlatban nem az Urára figyel, hanem önmagára. Arra az önmagára, amelyik a saját természetét, személyiségét, előbb-utóbb akadályként él meg az Atyához fűződő kapcsolatában.

A személy.

Ak.107.old. *A LEGNAGYOBB KINCSETEK A SZEMÉLY.*

-A teológia értelmezése szerint a személy: értelemmel, érzelemmel és akarattal bíró egyedi létező. A világban nagy zavar van a személy értelmezésében. A jog megkülönböztet, természetes, és jogi személyt. Napjainkban a természetvédelem az állatokat is személyként törekszik elfogadtatni, hogy a nekik adható jogokkal védjék őket a kipusztítástól.

Az Ak. tanításában, Gitta kérdésére: *Mi a biztos kulcs arra, hogy megelőzzem a személybe való süllyedést?*-a következő választ kapja: *Nem süllyedhetsz a személybe, mert benne vagy. Mindnyájan benne vagytok. NEM ELHAGYNI KELL, DE FELEMELNI. A LEGNAGYOBB KINCSETEK A SZEMÉLY.*

Látásmódunk szerint a személy, az én-tudatnak az a terméke, amely egyrészt mindenkitől elválasztja, másrészt meg mindenkivel összeköti az egyént.

Ugyanezt az angyalokról nem lehet elmondani, mert az én tudatukat az Istenhez tartozásuk hordozza. Ebben a kapcsolatban nincs semmi, ami a másiktól elválassza, ezért az egység az, ami az Isten angyalait meghatározza.

Végül is az embernél is arról van szó, hogy **a mindenkiben megjelenő személy egyedisége, valójában az Atya végtelen sokszínűségének a tükre.** Ez pedig az Isten ajándéka. De csak addig, amíg az ember ezt el nem rongálja. Addig, amíg az ember már nem az egységre, hanem a különbségre helyezi a hangsúlyt. Valójában ezzel teremt meg a személyiségének azt a tartalmát, amely nemcsak az Istentől, hanem minden más embertől elválasztja. Ma ezt hívják ego-nak (én-nek). Mi több az ego jelenlétét gondolják az önzés forrásának, ami Gitta látásmódjában így jelenik meg: *Megvetéssel gondolom: „Az a primitív önző személy, az a „kis-én”!* (Ak.27.old.).

Ezért veti fel Gitta a személybe való süllyedéstől való menekülés problémáját, mire az angyal arra szólítja fel, hogy a személy kérdését ne az ember, hanem az Isten oldaláról lássa és becsülje meg. Amíg az ember anyagtestben van, addig a személy is eszköz, az Isten és önmaga megismerésében. De csak addig, amíg ki nem derül, hogy: *Személy, sors, esemény - csak habfodrok a tengeren.* (Ak.52.old.).

Mindemellett a kereszténység, a személy fogalmát, az általa használt értelmezésben kiterjeszti még a szellemvilág lényekre is. Oly annyira, hogy az Isten Szentháromsági egységét három külön személyre bontja.

Az igazi zsonglörködés csak ez után kezdődik, hiszen külön akarattal és tulajdonságokkal bíró személyként kezelik az Atyát, a Fiút és a Szentlelket, akit inkább Szent Szellemnek kellene nevezni. Mi több, ezt a Szentháromságot egy sajátos értelmezésében befelé háromnak, és kifelé egynek tanítják. Márpedig nem nehéz meglátni azt, hogy az Istent a megnyilvánulásainak elkülönítésével az ember választotta szét három személyre, az által, hogy emberi tulajdonságokkal ruházta fel. Bár a keresztény tanítás szerint az Isten kifelé egy és befelé három (személy), mégis a hitében, és az imájában az ellenkezőjét gyakorolja azzal, hogy befelé egy, és kifelé három személyt fogalmaz meg. Az Atyát, a Fiút és a Szentlelket.

A megváltás.

Ak. 133.old. *Hasztalan fogadnátok be ŐT, ha nem fogadnátok őket be, a megváltatlanokat.*

-A Róm. Kat. egyházban tanított megváltás szava azt jelenti, hogy: *a bűnbe esett emberiség kiragadása a halálból, és visszavitele az atyai házba Jézus Krisztus keresztdozata árán (Magy. Kat. Lexikon).*

Mivel az angyal jelen időben nevezi megváltatlanoknak az embereket, ezzel szembehelyezkedik a keresztény egyházak Pál látásmódjára támaszkodó, megváltással kapcsolatos tanításával.

A Hang tanításában bár eltérő tartalommal, mégis Jézus személyében jelenik meg a megváltó: *Megváltásotok nem más, mint fölkinálása Részemről annak a világosságnak, amely el tudja oszlatni értelmek egéről a butaság sötét felhőit (Hang.780.).*

Ugyanakkor meg eltolja a megváltás eseményét Jézus második eljövételére: *az még kicsit odébb van, amikor hallani fogjátok Tőlem: "Emeljétek fel fejeteket, mert elérkezett a ti megváltástok." (Hang.492.).* Mindezzel ellentétben az angyal azt tanítja Jézusról, hogy: *A földre nem jő többé (Ak.233.old.).*

Nem is jöhet, hiszen ha Pál gondolatmenete szerint akár az elmaradt ítéletet, akár a kereszthalálával megtörtént megváltást akarná beteljesíteni, akkor bizony önmagának kellene ellentmondani. Annak az Önmagának, aki azt tanította, hogy: *én nem ítélek senkit (Jn.8.15.),* és aki sehol sem azonosítja magát sem a zsidók megszabadítójával a Messiással, sem pedig a kereszténység megváltójával a Krisztussal.

A Páli megváltás-képzet nem szerepel az Ó-Szövetség régebbi keletkezésű köteteiben. Viszont a jelenkori Biblia bőséges anyagot kínál arra

vonatkozóan, hogy miképp jelenik meg az ÚR a népe megváltójaként. Ez a megváltás többnyire az egyiptomi rabszolgaságból, vagy az ellenség fogságából, és a szorongatottságból való kiváltást jelenti. Egyedül Jób könyvében találjuk meg a Páli teológia alapját: Megváltotta lelkemet a sírba szállástól, és egész valóm a világosságot nézi. (Jób 33.28.).

Mindennek ellenére a Messiás kifejezést a keresztény, és helyenként még a zsidók értelmezésben is a megváltóval azonosítják. Pedig a Messiás és a megváltó szavainak még a leírása sem ugyanaz. A Megváltó szava a héberben öt betű, a Messiásé három. Arról nem is beszélve, hogy a Pál által kitalált megváltás, a testi haláltól való megszabadítást, míg a zsidók által várt Messiás (felkent) megjelenése, elsősorban a római megszállástól való megszabadulást jelentette. Végül is az, hogy mind a két megnevezés a megszabadítást eredményezi, annak ellenére lett összerosva, hogy mindkettő alapvetően más területre vonatkozik.

Az Ak. tanítása, mint eddig minden más esetben, a megváltás fogalmában is egy teljesen új értelmezést és feladatot kínál az 1943. október 29-i beszélgetésben azzal, hogy : Ami nem volt, nincs most sem, de lesz: A Megváltás (Ak.100.old.).

A Megváltás az lesz, amikor az egyedülvaló FÉNYESSÉG a legmélyebb sötétségbe leér (Ak.66.old.). Akkor, amikor az Álmodókból ébresztőkké váltok (Ak.66.old.).

Ezzel azt tudatosítva, hogy **Jézus a megváltás folyamatát elindította, de az Embernek kell befejezni**, mert *Az Atya kegyelmét nem adhatom általad, ha nem fogadod be a megváltatlan világot (Ak.135.old.). Az Ő keze közel, s az te vagy. NEKI segíts és megváltod a világot (Ak.226.old.)!*

Ez egy Új teremtés. Rabságból - megváltás. Más szabadság nincs. Ezt a mozgást indítsd el mindenkiben (Ak.111.old.). És Ha egész lényedet a megváltás szándéka tölti ki, akkor mérni fogsz, de nem ítélni (Ak.161.old.).

Hogyan lesz a rosszból jó?

-Látható, megtapasztalható, hogy az anyagvilágba való megszületéssel mindenki a szellemi sötétség, a kísértések, a megszállottság és a bűn világába kerül. Mivel az ember elsősorban szellemi lény, így azt, hogy ki mikor születik le egy anyagtestben való megtapasztalásra, adósságtörlesztésre vagy fejlődésre, csak az Isten döntheti el. Ebből az derül ki, hogy bizony az Isten készítése által jutunk a gonoszság megtestesülésének, a pokol anyagi megjelenésének a

világába. Végül is ezt fogalmazza meg Jézus, a felkínált imájának *És ne vígy minket a kísértésbe (Mt.6.13,)*, szövegében.

Honnan van a rossz?

-Az Ak.tanítása azt igazolja, hogy az anyagvilágban megélhető gonoszságot, és az ebből kialakuló poklot az ember hozza létre az önzés és az erőszak megjelenítésével, hiszen *Az anyag képtelen a jóra és a rosszra mert lényege a tehetetlenség (Ak.46.old.)*. Ez azt is jelenti, hogy nem a Föld a rossz, nem az anyagvilág a pokol, hanem az a lelkület, ami az emberek Istent és embert szeretésének hiányában áthatja az ember kapcsolatrendszerét és a környezetet. Ez a pokol, ugyanúgy, mint a menny, nem hely, hanem állapot.

Mivel az ember teremtménye csak emberi lehet, ezért a létbe hívott gonoszság is emberi (*Te hívtad létre a rosszat Ak.87.old.*). **Valójában az ördögöt csak az ember képes megteremteni, de csak addig, amíg a hitében meg nem jelenik az Isten, - Jézusban!**

Abban a Jézusban, aki azt vágja a farizeusok szemébe, hogy: *ti az ördög atyából vagytok (Jn.8.44,)*. Azt állítja, hogy nekik nem az Atya az Istenük, hanem az ördög, mert **akinek nem az Atya az Istene, annak bizony az ördög az!** Csak két úr létezik! Az ördög atyának is annyi arca van, ahányan a Jézus által tanított szereteten kívül élnek és gondolkodnak. Így az, aki a büntető, haragvó istenben hisz, az az ördögben hisz, még akkor is, ha kereszténynek gondolja magát és minden napját a templomban kezdi. Ott ahol a büntől, a gonoszságtól való megszabadulást nem Jézustól, hanem az egyház által előírt gyónási, vezeklési előírások által való megtisztulástól várják.

Ezzel szemben az angyal egy egészen új értelmezést ad a tisztaság fogalmának akkor, amikor nem a büntelenséget nevezi tisztaságnak, hanem azt tanítja, hogy: *MINDEN TISZTA A MAGA HELYÉN (Ak.59.old.)*. Például: *A tett, ami nincs a helyén - tisztátlan. A pongyola gondolat - tisztátlan. Érzelem a szellemben - tisztátlan (Ak.222.old.)*. Ezért arra szólít fel arra, hogy *NE A ROSSZAT JAVÍTSD, HANEM A JÓT FOKOZD (Ak.144.old.)!* És *HA MEGÍZLELED A JOBBAT, ELHAGYOD A ROSSZABBAT (Ak.35.old.)*.

Az angyalok arra tanítanak, hogy minden rossznak helye van a létezésünkben, az életünkben, a gondolkodásunkban. Végül is nem nehéz belátni, hogy a bűn, az akadály, a nehézség, a megpróbáltatás, a kísértés a rossz létezése, az Istenbe vetett hit kialakulásának a feltétele: *A rossz feladata megpróbálni (Ak.203.old.)*.

Ennek alapján megfogalmazható, hogy az ember törvényében **bár a kísértés, a megpróbáltatás a rossz folyamatosan jelen van, mégis**

nélkülözhetetlen. Mi több, mivel minden az Isten ajándéka, így a bűn is az, mert feladata, célja van: *Ő KÜLDI A BŰNT, HOGY LÁTÓKKÁ VÁLJATOK* (Ak.95.old.), mivel az angyal tanítása szerint: *NINCS ROSSZ, CSAK A FEL NEM ISMERT FELADAT* (Ak.168.old.). Az, ami az ember számára még a fel nem ismert Jó, a fel nem ismert Isten. Így ahhoz, hogy az Ember idővel beteljesítse a híd szerepét, előbb az Isten megismerésének, és a tanítása befogadásának a feladatát szükséges elvégezni!

Abban a megállapításban viszont, hogy nincs rossz, az angyal ugyanazt a látásmódot kínálja, amit a Hang: *Bizony igaz, hogy minden rossz egy elrontott jó* (Hang.94.). Ugyanakkor az angyal egy meglepő fordulattal értelmet és célt ad a rossz létének azzal, hogy: *A rossz a „több”, de bölcsője az örömnél* (Ak.167.old.), amihez *Az ember a nagy ÁTALAKÍTÓ* (Ak.167.old.).

Ahol viszont a rossz, a gonoszság, a szellemi sötétség, a szellemi halál van, onnan hiányzik a jó. Hiányzik a szeretet, a szellemi világosság, az örök élet.

Talán még megdöbbenőbb az a tanítás, hogy *Te hívtad létre a rosszat és a jót* (87.old.), mivel ez azt is jelenti, hogy **a jót nem az Isten, hanem az ember teremti.** Furcsa módon azzal hívta létre az ember a jót, hogy megteremtette a rosszat.

Ebből következően kijelenthető az, hogy **az Isten, lényegét tekintve nem jó, hanem VAN!** Végül is azt, ami VAN, azt nevezi az ember a rossz ellenében jó-nak. A rossz viszont nem más, mint a jónak, tehát az Istennek a hiánya. Ezzel szemben a rossz valósnak mutatja magát, ezért az ember meg akar tőle szabadulni. Rosszabb esetben el akarja pusztítani. Bizony ez nem fog menni. **A rosszat fel kell vállalni, be kell fogadni és át kell alakítani, jó-vá.**

Mi a jóság?

-Az e-világ értelmezésében: jó mindaz, ami, vagy aki a család, a társadalom, az emberiség vélt érdekét, a szellemiség vagy az anyagiság területén kiszolgálja. Az e-világban a jó, relatív és szubjektív fogalom. Ellentéte a rossz.

Jézus értékrendjében: Jézus pedig ezt mondta neki: miért mondasz engem jónak ? **senki sem jó, (ha) csak (nem) egy: az Isten** (Mk.10.18.). Mivel **az Istennek nincs ellentéte**, ezért csak a hiányát képes megteremteni az ember.

Minden ember attól erkölcsi lény, hogy az értelmi képessége alapján dönteni tud a jó és a rossz között. Bár az ember a természete, az érdekei és a hite alapján többféleképp értelmezheti a jót, mégis ahhoz, hogy ez a sajátos értelmezés előtérbe kerülhessen, el kell hallgattatnia a lelkiismerete eredeti hangját.

Az angyal a tanításában pontosan ettől az általánosan és felszínesen értelmezett jó-ban való gondolkodástól óvja a párbeszédük résztvevőit.

Egyértelműen és érthetően szólítja fel őket a világháború borzalmaiban arra, hogy: *Legyetek tiszták a „jóságtól”! Ne legyen bennetek „jóság”! Nem a rossz homályosította el a világot, hanem a „jó” (Ak.156.old.).* Az a jó, amelyben: *A „jó” ember adakozik, segít, s íme mit ad? Halált.*

Arra mutat rá, hogy *„Jó” kórházakat építtek az áldozataitoknak (Ak.156.old.)* miközben mindezt nem kellene, ha nem lenne háború.

Ahhoz, hogy mindez még érthetőbb legyen, az Ak.156. oldalán a jóság hazug természetéről tanít, amelyben: *Mindenki ad ma „jóságot”. Szemét! Csak Ő adhat, s minden csak ADATIK. Megkótyagosodott kukacok „adnak”. Mi csak hozzuk az Ő ajándékát.*

A Jézusba vetett hit nélkül élő ember abban él, hogy abból ad, ami a sajátja, mert azt látja, hogy minden létező dolognak egyrészt az anyagiságban, másrészt az emberben van a forrása.

Ezzel szemben a valóság az, hogy **minden csak adatik, mert minden csak ajándék**, és semmi Jó nincs, aminek az ember lenne a forrása. Az Igét is kapja, és ha befogadja, akkor az övé. Viszont azzal, amit kapott, feladata van. Ezért *Legyetek tiszták a „jóságtól”*. Attól a jóságtól, amit a Jézus befogadását nélkülöző ember gondol jó-nak.

Bizony a Bokor Bázisközösség volt vezetője Bulányi György piarista szerzetes is azt tanította, hogy csak legyél jó, mert ha jó vagy, akkor az Istenhez tartozó vagy. Azt pedig, hogy mi a jó, feltételezése szerint minden ember tudja. Márpedig a tapasztalatok azt igazolják, hogy mindenki azt lát jónak, amit akar. A terrorista azt látja jónak, ha minél több ellenségnek tartott embert gyilkol meg. Az olajmágnás azt látja jónak, ha minél több olajszármazékot használnak világszerte, akkor is, ha ebbe belepusztul a Föld. A hatalmon lévő politikai vezető azt látja jónak, ha akkor is hatalmon marad, ha emiatt az egész országot kell terror alatt tartania.

Mindezzel szemben az angyal azt tanítja, hogy: mivel *Nem a rossz homályosította el a világot, hanem a „jó”(Ak.156.old.), ezért nem jót kell tenni, gondolni, mondani, nem jónak kell lenni, hanem Jézust kell megismerni és befogadni.* Nem a rossz, hanem a valódi Jó félremagyarázása, meghamisítása a szellemi sötétség forrásának és megvalósulásának az oka! Ezért *a jószándék, az emberszeretet, az önfeláldozás? Feneketlen szakadékba hullik mindaz. Bedobáltatik és a mélység elnyeli, mert mindez semmi (Ak.100.old.).* Ezzel azokat az általánosan elfogadott értékeket mondja az angyal értéktelennek, amelyeket az ember önzésen alapuló látásmódja hozott létre.

Meglepő fordulattal folytatja az angyal a tanítást azzal, hogy: *a JÓ általad lesz (Ak.156.old.)*. Ez nincs ellentétben azzal a kijelentésével, hogy: *Te hívtad létre a rosszat és a jót (87.old.)*, mert nem az ember látásmódja szerinti kisbetűs, hanem a Jézus által tanított nagybetűs Jóról van szó.

Az Ak. tanítása szerint ennek a JÓ nak az a keze, lába, szája, szíve a Földön, aki befogadta Őt. Így az, **aki által a JÓ meg tud valósulni, az tanítvány!** Az, aki az Isten ismeretéből táplálkozva, el tudja választani a valóságos Jót az e-világi jótól. Ez azt is jelenti, hogy ha megismerem és befogadom Jézust, akkor az örök Jót ismerem meg és fogadom be. **A tanítvány feladata közvetíteni a világnak azt az örök Jót, akit befogadott.** Ez a JÓ, azon az önzetlen tetten keresztül valósul meg, amire csak az ember képes. Ezzel nem azt a jót akarom, amit én látok annak, hanem azt, aki maga az Isten.

Minden rossz az ember szellemi természetének a terméke. Ennek megszüntetésére szólít fel az angyal azzal, hogy: *Válaszd a jót és a rossz eltűnik (Ak.87.old.)*. Akkor tűnik el, *ha* azt, amit teszel, *nem magadért teszed (Ak.44.old.)*. Ez az-az önzetlen tett, ami által a 'rosszból' megszületik a 'jó', mert **az ember az önzetlen tett által tudja jóvá alakítani a rosszat.**

Igaz, hogy ez által minden, *Ami eddig jó volt - rossz lesz.-Ami rossz volt - jó lesz (Ak.16.old.)*, de ez a látásmódváltás a gondolkodás-átalakítás gyümölcse. Annak az Új-nak, amelyben a tanítvány már képes meglátni az angyal tanítása által azt a rendet, amelyben bár *A rossz a „több”, de bölcsője az örömnél (Ak.167.old.)*. Mindez annyira új, hogy: *Senki meg nem fejtette, de én megmondom: ROSSZ AZ ALAKULÓ JÓ, A MÉG NEM KÉSZ (Ak.168.old.)*.

Kétezer évvel ezelőtt, Jézus még azt tanítja, hogy *minden jó fa (eszményi) szép gyümölcsöt terem, a romlott fa pedig nyomorúságos gyümölcsöt terem (Mt.7.17.)*. Ugyanez a Jézus 1944 januárjában, az angyalok által beavat a létezés rendjének egy mélyebb titkába: *Egy titok van. Értsétek meg! ÁTALAKULÁS (Ak.167.)*, amiben *Az ember a nagy ÁTALAKÍTÓ (Ak.167.old.)*. Ez az átalakulás az által valósul meg, hogy *MAGADBA FOGADOD A ROSSZAT ÉS ALKOTSZ BELŐLE JÓT (Ak.170.old.)*.

Az ember a nagy ÁTALAKÍTÓ. (167. old.)

Hogyan tudja a rosszat, jóvá alakítani az ember?

-**Úgy, hogy befogadja.** Ugyanúgy, ahogy *A gyümölcs húsát megeszed. Megölöd a gyümölcsöt és átalakítod emberré (Ak.170.old.)*.

Annak, hogy ez az átalakulás megvalósuljon, feltétele van. Nevezetesen az, hogy Jézus tanítványának kell lenni, aki a gondolkodás átalakítás folyamatos munkája által fedezi fel azt a lényegi és távlati feladatát, hogy az Ember az, aki *Összekötő lent és fent között* (Ak.169.old.). Egyedül a tanítványságban élő alkalmas arra, hogy megértse az angyalok tanításában azt, hogy: *NINCS ROSSZ, CSAK A FEL NEM ISMERT FELADAT* (Ak.168.old.). Az a feladat, hogy: *MAGADBA FOGADOD A ROSSZAT ÉS ALKOTSZ BELŐLE JÓT* (Ak.170.old.), mert *MERT NINCS ROSSZ, CSAK ÁTALAKULATLAN ERŐ* (Ak.170.old.).

Amikor Jézus tanítványa a megtörtént rosszban arra kérdez, hogy miért jó ez nekem, akkor a látásmódja által, jóvá alakítja a rosszat. Viszont az, akiben nem az Isten él, az a *JÓT* alakítja *ROSSZRA*.

Még a 'Hang' is azt tanítja, hogy *Amikor tehát téged valami rossz ér, akkor rá kell kérdezned magadban: miért jó ez nekem?* (Hang 1471.). Ez az a lelkület, amely képessé teszi a tanítványt arra, hogy híd legyen az anyag szellemivé alakításában, mert az Isten teremtő rendjében *Az ember a nagy ÁTALAKÍTÓ*. Mindannak ellenére, hogy *A leggonoszabb állat az ember, mégis, bölcsője az örök örömnék* (Ak.167.old.).

Ebben a bölcsőben, az Új megszületésében *Az ember jogar Isten kezében. A jogar az összekötő fent, és lent között* (Ak.171.old.).

Mi a jogar?

-Összekötő lent és fent között (Ak.169.old), ami nem más, mint maga az Ember. Az-az új Ember, akit az Istentől kapott feladata határoz meg. A jogar (latinul *sceptrum*) az ítélkezés, az igazságosság, a jogszolgáltatás jelképe, ősi hatalmi jelvény. Végző soron a jogar, az angyal tanításában is a hatalmat jelképezi. Azt a hatalmat, aminek a birtokában az Ember az eget köti össze a hite által a földdel.

Medjugorjéra, a Mária jelenések színhelyére mondják azt, hogy ez az a hely, ahol az ég összeér a földdel. Mindebből csak az hiányzik, hogy ezt az ember éli meg annak. De ha annak éli meg, akkor az eget valóságosan kötötte össze a földdel.

Az ember, a szellem és anyagvilág összekötésének a feladatára lett teremtve. Ennek a feladatnak és képességnek a mértékét fogalmazza meg az angyal, amikor kijelenti, hogy: *OLY NAGY AZ EMBER, MÉG ÉN SEM LÁTOM* (Ak.90.old.).

De ebben a feladatban csak *EGYETLEN TÁMASZ VAN, AMIBEN NEM CSALATKOZTOK. MÁS NINCS* (Ak.63.old.).

Az anyagtesti életében minden ember elvárja azt, hogy a család, a lakóközösség, az állam gondoskodjon róla. Azt is mondhatnánk, hogy munkájában a munkáltatójára, betegségében a biztosítására, igazságérzetében az bíróságra, szeretetében a családjára támaszkodik.

Viszont a tapasztalatok azt mutatják, hogy idővel mindegyikben csalatkoznia kell, amit végtelen csalódással él meg. Nem tudja, mert még nem hiszi, hogy **egyedül csak az Istenben lehet bízni**, mert *AMI A LEGBIZTOSABB TÁMASZNAK TŰNIK, AZ A LEGFEKETÉBB ŰR. MEG NE FOGJÁTOK, MERT AZZÁ VÁLTOK! EGYETLEN TÁMASZ VAN, AMIBEN NEM CSALATKOZTOK (Ak.63.old.).*

Jézusban nem lehet csalatkozni, még akkor sem, ha esetenként valaki úgy érzi, hogy nem kapta meg az Istentől azt, amit várt, vagy kért Tőle. Jézus erre a problémára a következő választ adja a Hang 1501-es válaszában: *A Földre azért jöttem, hogy kérésed teljesüljön. Ha a magad számára kérsz valamit, azt mindig megkapod. Ha azt tapasztalod, hogy nem kaptad meg azt, amit kértél, annak egyetlen oka nem az, hogy nem jól kértél, hanem az, hogy nem a legjobbat kérted.*

Az, aki az Isten szolgálatában tevékenykedik, az az Istenre függeszti a tekintetét, és nem a múlttal, nem a hátrahagyottal foglalkozik. **Az Isten a maga végtelenségében, mindig csak az ÚJ-ban van jelen.** Mindez nem jelenti azt, hogy a múlt értéktelen lenne, hiszen minden, ami itt a földön, a múltat, a régít jelenti, az az emlékezésen keresztül az embert folyamatosan figyelmezteti. **Minden múltbéli esemény szükségszerűen épül be a jelenbe, hogy a jövő, mint kibomló lehetőség valósuljon meg az ember fejlődésében.**

Mindez nem von le semmit Jézus azon tanításának értékéből, hogy: *senki, aki kezét az eke szarvára teszi, és hátratekint, nem alkalmas Isten Királysága számára (Lk.9.62.).*

Aki az eke szarvára teszi a kezét, az döntött az Isten mellett és beállt az Isten munkájába. Az, aki ennek ellenére mégis hátratekint, az nem az Istennel van eltelve. Ezért nem alkalmas az Isten Királyságára. Nem, *Mert nem szolgál. Elengedte az EGYETLEN támaszt, a megfoghatatlant (Ak.91.old.).*

Hitünk szerint **minden ember a halálában a látásmódját, a lelkületében a gondolkodását viszi magával.** Jézus már itt a földön azt kéri a feladattal küldött tanítványaitól, hogy feltétel nélkül bízzák rá magukat az Atyára. Azt kéri, hogy: *ne vigyetek magatokkal erszényt, se (koldus)tarisznyát, se sarut, (Lk.10.4.).* Tapasztalják meg azt, hogy ha az Isten Igéjének a birtokában szolgálják az embert, akkor annak ellenére, hogy a körülményekben semmit sem mondhatnak a magukénak, semmiben nem szenvednek hiányt.

Mi több, értelmet, vigaszt, szeretetet, reményt, életet visznek a hiányt szenvedőknek, mert ez az a szellemiség, amely által *Minden lépéstek az úrron át virágzó szigetté válik (Ak.63.old.)*. Ez az a feladat, amelyben *Az ember a nagy ÁTALAKÍTÓ*. Ebben az átalakításban bár *A rossz a „több”, de bölcsője az örömnnek (Ak.167.old.)*.

Az öröm.

-Az általánosan használt hétköznapi szóhasználatban, az öröm szó a derűs lelkiállapotot, jó közérzetet, a siker feletti megelégedettséget, derűt és vidámságot jelenti. Viszont ha a hangulatnak, vagy érzületnek ebben az értelmezésben akarnánk megérteni az Ak. tanítását, bizony elmennénk a lényeg mellett. Mi több, mindez csak zavaros tartalmú mondatok halmazának tűnne. Ezért ahhoz, hogy valaki előtt kinyíljon ennek a tanításnak a tartalma, mondanivalója, nélkülözhetetlen az a Jézus által felkínált gondolkodás-átalakítás (Mk.1.15,) munkájának az elvégzése, amely egy új, az Atya által küldött fogalmi renddel, a valóság mélyebb megismertetésével ajándékoz meg bennünket.

Valójában e-nélkül, az evangéliumok tanításának eredeti értelme is csak a már jól ismert keresztény teológia mocsarába fulladna, amely már a kezdet kezdetén, Pál tanításának elfogadása által is csak a félreértések és félremagyarázások színtere lett. Oly annyira, hogy Márk evangéliumának kezdőmondatára hivatkozva (*Jézus Krisztus, Isten Fia örömhírének (evangéliumának) kezdete, Mk.1.1,*), a kereszténység úgy hirdeti Jézus tanítását örömhírnek, hogy közben Pál tanítását (örömhírét) tekinti meghatározónak.

Pedig az angyalok tanításának megértéséhez hatványozottan szükséges a gondolkodás-átalakítás folyamatos munkája, mert az értelmezésbeli különbségek még az evangéliumokhoz mérten is jelentősek. Mi több, úgy néz ki, hogy jelen esetben az angyalok tanítása vezet majd el bennünket az evangéliumok öröm szavának teljesebb megértéséhez.

Mindez azonnal látható az angyalnak azzal az örömmel kapcsolatos felszólításában, hogy: *Tanuld meg: **EGY BIZTOS VAN ÉS EZ AZ ÖRÖM.** Mindenre van magyarázat. Az örömrre nincs. Mi nem tudjuk megmondani, hogy miért örvendezünk, de ez a mi szolgálatunk (Ak.159.old.)*.

Szembetűnő módon ezzel a kijelentésével, az angyal egyrészt megkérdőjelez minden olyan állítást, amely a szenvedést az Istenben való örök élet elválaszthatatlan részévé teszi (Hang), másrészt meg az Istenben megélhető szellemi létállapotot, az Atya által megjelenített ÖRÖM teljességével azonosítja.

Azzal a felmérhetetlen ajándékkal, amelyben *Nincs határa az örömnnek, -se eleje, se vége, mert az öröm örök (Ak.164.old.)*.

Ez az Öröm maga az Isten! Az, amire az angyalok se tudnak magyarázatot adni, mert az ok nem a magyarázatban, hanem a kiáradásban rejlik. Ez azt jelenti, hogy az öröm létét nem magyarázni, hanem elfogadni kell.

Ebből következően az Istent jeleníti meg az angyal azzal a kijelentésével, hogy: *CSAK AZ ÖRÖMBEN VAGYOK JELEN (Ak.46.old.)*.

Ezzel párhuzamosan, az öröm gondolkörében egy felemelő és meglepően új megközelítésben fogalmazza meg az angyal, az ember létbe hívásának a lényegét: *Végtelen örömben fogantattál világ kezdetekor. Nem lehetetlen az EGY Öröm számodra (Ak.90.old.)*.

Nem csak, hogy nem lehetetlen, hanem kimondottan szükséges, hiszen arról tanítja Gittát az őrangyala, hogy *SŰRŰBB MÁSOM VAGY (Ak.65.old.)*. Oly annyira, hogy *Nekem is egy utam van. Egy a tiéddel (Ak.73.old.)*. Ugyanakkor, a szeráffal való kapcsolatát úgy mutatja be, hogy *Mi én neked - az ő nekem: A közvetítőm és mesterem. Én egy vagyok vele (Ak.228.old.)*. Végül is ez az a kapcsolatrendszer, ami által meg tud valósulni az **Egy Örömben** találkozó szeráf, angyal és ember egysége.

Ez az egység az őrangyalnak abban a kijelentésében is megjelenik, amelyben a Jézustól kapott békét *(az én békémet adom nektek, Jn.14.27,)* a sajátjaként megélve tanítja Lilinek, hogy: *Az én békém a te békéd. Az én örömem a te örömed. Úgy sáfárcodjál! Végtelen az öröm. Annyit kapsz belőle, amennyit adni bírsz, -Én is csak annyit örvendezek, mint amennyit neked adni bírok (Ak.164.old.)*.

Mindebben egyértelmű módon jelenik meg az angyalok Forrással való állapotszerű egysége, amelyben *Adni csak ÁLTALA adhatunk. Eggyé válunk az okkal és ez az öröm (Ak.163.old.)*. Ezt az egységben megélhető örömet az angyal nem azért birtokolja, hogy megtartsa, hanem azért, hogy az ember felé továbbadja. Ehhez viszont világossá kell tennie, meg kell értetnie a párbeszéd résztvevőivel azt, hogy: *A ti törvényetek az öröm és nem a félelem (Ak.141.old.)*, amiben az *ÚTJELZŐD AZ ÖRÖM (Ak.105.old.)*.

Elsősorban azon a szellemi úton, amelyben, a földön megélhető rosszat kell örömmé alakítania az embernek, mert *Az ember a nagy ÁTALAKÍTÓ (Ak.167.old.)*. De erre csak az képes, aki már látja, mert megértette, hogy *A rossz a „több”, de bölcsője az örömnnek*, és mivel *A leggonoszabb állat az ember, így bölcsője az örök örömnnek (Ak.167.old.)*.

Bizony a *Gyűlölet, tűz, méreg, - ez az öröm bölcsője (Ak.167.old.)*, mint ahogy *A tűz pusztít, de fölfelé örömlöbögés*, és *Ha mindent felemelsz, kezekben tartod az örök örömet (Ak.168.old.)*.

Pontosan, és egyértelműen fogalmazza meg az őrangyal az Ember lényegi feladatát azzal a kijelentésével, hogy mindebben az *Újat kell hirdetni, az ismeretlent. Ez félelem a kezdőnek - a kiválasztottnak öröm (Ak.141.old.)*.

Igen, mert végső soron csak ez által tud megvalósulni az-*AZ ÖRÖM, MELY AZ ÚJ VILÁG LEVEGŐJE (Ak.163.old.)*. Annak az új világnak, amelyben az Ember betöltve a feladatát, az anyagvilág szellemivé való visszaalakítását, hogy *Egy örvendezéssel örvendezzünk ŐBENNE (Ak.106.old.)!*

Így jön létre a csoda, ami annak a végtelen boldogságnak, szabadságnak, békének és világosságnak, tehát a SZERETETNEK az a megtapasztalása, amelyben *A TE ÖRÖMED EGY LESZ AZ ATYÁÉVAL (Ak.183.old.)*.

Az öröm szava teljes természetességgel kap egy érzelmileg megélhető jelentést az Ó-szövetség (Írás) tanításában. Számtalan helyen találjuk meg a hétköznapi szóhasználatnak megfelelően, mint az V.Móz.15.11,-ben: *Mert a szegény nem fogy ki a földről, azért én parancsolom néked, mondván: Örömet nyisd meg kezedet a te szűkölködő és szegény atyádfiának a te földeden.* Hasonlóképp találkozunk az öröm szavával a Krón.I.15.25,-ben: *Dávid pedig s az Izráel vénei és az ezredek vezérei, a kik elmenének, hogy felvigyék az Úr szövetségének ládáját az Obed- Edom házából, nagy örömben valának.*

Viszont az Ak. tanításának a ismeretében, összehasonlíthatatlanul mélyebb tartalmat kap még az evangéliumok tanítása is, az öröm jelentését illetően. Szembetűnő módon, elsőként áll elénk a görög 'evangélium' szava, ami azt jelenti, hogy: örömhír. Bár az is igaz, hogy a négy evangélium közül csak Márk az, aki az alábbi mondattal kezdi művét: *Jézus Krisztus, az Isten Fia evangéliumának kezdete (Mk.1.1.)*.

Mégis tudva, vagy tudattalanul, de az örömhír fogalma, Jézus tanítói tevékenységével kapcsolatban megjelent a köztudatban (*És Jézus körbejárt egész Galileában, tanított zsinagógáikban (összejöveleken) és (hírnökként) hirdette a Királyság örömhírét Mt.4.23,*). Ez annak az örömnek a szava, ami az őrangyal értelmezésében *AZ ÚJ VILÁG LEVEGŐJE (Ak.163.old.)*. Annak az ÚJ VILÁGNAK, amit Jézus úgy nevez, hogy az Isten Királysága.

Ebben a gondolatkörben kap új és gazdagabb értelmet Jézus azon felszólítása, miszerint: *változtassátok meg gondolkodásmódotokat és higgyetek az evangéliumban (örömhírnek) (Mk.1.15,*). Ez az-az örömhír, amely szerint: *betelt az idő és (már) közel van az Isten királyi uralma (Mk.1.15,*). Az-az uralom, amelyben *A TE ÖRÖMED EGY LESZ AZ ATYÁÉVAL (Ak.183.old.)*.

Ez az öröm jelenik meg Jézus szavaiban a Máté 25.21,-ben olvasható talentumokkal való gazdálkodás példabeszédében is: *(Ezt) mondta neki az ura: jól van jó és hűséges rabszolgám, kevesen hű voltál, sokat bízik rád: menj be urad örömébe. Abba az örömbe, amelyben Nincs határa az örömnek, -se eleje, se vége, mert az öröm örök (Ak.164.old.).*

Jézus folyamatosan tanít az egyetlen öröm forrásáról, Önmagáról: *Ezeket szoltam nektek, hogy az én örömöm bennetek legyen és a ti örömötök teljes legyen (Jn.15.11).* Jézus tanításának a befogadásával, az Atya, mint örömforrás vesz lakást a tanítványban. Ebben az örömben nincs semmiféle fájdalom, szenvedés vagy megpróbáltatás, mert ez az Örömnek az a teljessége, amely *félelem a kezdőnek - a kiválasztottnak öröm (Ak.141.old.).*

A Jn. 16.20,-ban azt olvashatjuk, hogy: *Ámen, Ámen mondom nektek, hogy sírtok és jajgattok majd, a világ pedig örülni fog, ti szomorkodni fogtok, de a szomorúságtok örömmé vál(toz)ik.*

Ebben Jézus tökéletes visszaigazolását adja az angyal azon tanításának, amelyben azt fogalmazza meg, hogy: *A rossz a „több”, de bölcsője az örömnek, (Ak.167.old.).* Majd a Jn.16.22-ben Jézus azzal folytatja, hogy: *Nektek is tehát most ugyan szomorúságtok van, de ismét meglátlak titeket majd, és örül majd a szívetek és az örömötöket senki sem veszi el tőletek, amiről az angyal a következőképp tanít: CSAK AZ ÖRÖMBEN VAGYOK JELEN (Ak.46.old.).*

Az evangéliumok több helyén meglevő szóhasználat arra enged következtetni, hogy az *örömöt kívánok* kifejezés, Jézus általános köszöntési formája lehetett. Hasonlóképp, ahogy azt Máté a 28.9,-ben megörökítette: *Jézus szembe jött velük (eljük jött), ezt mondta: örömöt kívánok nektek (örüljete).* Azt az örömöt, amelyben *Nem lehetetlen az EGY Öröm számodra (Ak.90.old.),* aki maga az Isten.

Sötét és kiábrándító az ember lelkületének az-az oldala, amelyben, még ha az érzésként megfogalmazott örömöt is, de cinikus jókívánságként használják Jézus köszöntésére: *tövisből koszorút fontak és fejére tették és nádszálat adtak jobb kezébe és térdet hajtottak előtte, csúfolták, ezt mondták: örömöt kívánunk, zsidók királya (Mt.27.29).*

Ennél már csak az kegyetlenebb, amikor a Gecsemáné-kertben az elfogására küldött főpapi szolgák vezetőjeként, Jézus szóhasználatával köszönti Júdás a a Mestert: *és mindjárt odalépett Jézushoz, ezt mondta: örömöt kívánok Rabbi! és megcsókolta. (Mt.26.49).*

A világ fejedelmének az önzés és az erőszak a rendje. Minden erőszakból szenvedés fakad. Ez a sátán, erőszak és szenvedés szülte rendje. De a gonosz rendje is rend, bár nem az örök élet rendje! **Ebben a sátáni sötétségben kell megszületnie a világosságnak, az örömnnek** az által, hogy az ember rátalál egy olyan benső világra, ahol a béke születik.

Valószínűleg, egy félreértelmezett empátia lelkületében, még a 'Hang' is egy folyamatosan szenvedő Jézust fogalmaz meg a tanításában, aminek a forrása a testileg, lelkileg szenvedő emberben való jelenléte.

Ezzel ellentétben végre tiszta vizet önt a pohárba az angyal, amikor azt tanítja, hogy: **Én a mosolyban lakom.** *Én nem tudok sírni, mert nincs min. A hiányon nem sírni kell. Gonoszság, borzalom, sötétség - a neved: hiány. Nem vízhiány, hanem tűzhiány. A tehetetlen kreatúra sír, mert nem tud mást. Sír. És a sír elnyeli (Ak.206.old.).*

Márpedig ha az angyalok **CSAK AZ ÖRÖMBEN** találhatóak, akkor bizony az Isten ennek az Örömnnek szükségszerűen a teljessége. Az, akiből az angyalok vannak. *(Mi nem teszünk, nem adunk, nem veszünk, nem voltunk, nem leszünk, - mi vagyunk ÁLTALA Ak.225.old.).* Az által, aki az Örömnnek, mint az Istenre való gyermeki ráhagyatkozásnak, és az ezzel együttjáró biztonságnak a sziklája.

Az Istenben megélt öröm azt jelenti, hogy mindent a helyén látok. A háborút, az erőszakot, a szenvedést és a fájdalmat is, mert idővel, csak ebből tud megszületni az emberben az a szellemi világosság, az a **fény**, ami maga az Isten békéje.

Fény és sugárzás.

Fény és árnyék. Igazság és hazugság. Világosság és sötétség. Szeretet és gonoszság. Az Evangéliumok tanításában Jézus egyértelműen azonosította magát a fénnel *(én a világ fénye vagyok, Jn.8.12,).* Azzal a fénnel, amely *eljött a világba és fénybe borított minden embert (Jn.1.9,).*

Ebből következően az ember önzésen és erőszakon alapuló gondolkodását, az általa alkotott erkölcsi rendet, a szellemi sötétség állapotával kell azonosítanunk. Azzal a sötétséggel, amelynek forrása az Istent szeretés hiánya. Ebben a gondolatkörben, egyedül a Jézus által tanított szeretet hordozója a Fénynek, mert **A SZERETET FÉNY NÉLKÜL SEMMI. A FÉNY SZERETET NÉLKÜL SEMMI** (Ak.27.old.).

Ez azt is jelenti, hogy **csak ott van fény, ott van szellemi világosság, ahol a Jézus által tanított szeretet van.**

Jézus, mint a Fény.

-Jézus a szellemi fényt és világosságot így azonosította önmagával: *én fényként jöttem a világba, hogy mindenki, aki hisz bennem, ne hogy a sötétségben maradjon (Jn.12.46,).*

Jézus, mint *FÉNY* nem a sötétségből születik, de a sötét meghal a *FÉNYTŐL*, mert sosem is volt (Ak.203.old.). Ebből következően a valódi Megváltás az lesz, amikor az egyedülvaló *FÉNYESSÉG*, a legmélyebb sötétségbe leér (Ak.66.old.). Abba a sötétségbe, ahol az-az ítélet, hogy a fény eljött a világba, és az emberek inkább szerették a sötétséget, mint a fényt, mert a műve(lete)ik gonoszak voltak (Jn.3.19,).

Ennek a gonoszságnak a forrása az, ami Mózes teremtéstörténetében áteredő bűnként vonult be a zsidó hitvilágba. Ezt az angyal így fogalmazza meg: *Ádám a fényes után kapott a FÉNY helyett. A látható után a láthatatlan helyett. Igen, mert az ember (héberül: adam) a létbe eszmélés állapotában még nem tudta, nem tudhatta azt, amit az angyal a tanítása által így tesz érthetővé: A nap sohasem láthatja sugarait, de holdjai visszaverik. Gondold meg, hogy a nap is csak hold! És mindenek az Ő fényét verik vissza (Ak.95.old).*

Ebben a paradicsomban *Még egy fa van. Annak neve: Titok, - gyümölcse: a FÉNY (Ak.127.old.). Az a FÉNY, ami nem más, mint A SZÓ - FÉNYHORDOZÓ (Ak.76.old.).*

Az Istennek ebben a szimbólikus kertjében (paradicsomban) a tiltott fa *A Tudás fája: az ember-lehetőség. A másik: az EMBER-LÉT (Ak.127.old.). Az-az EMBER-LÉT, amelyben az Ige (hús) testté lett (Jn.1.14,) azért, hogy megkeresse és megmentse (üdvözítse), ami elveszett (Lk19.10,).* És amikor megtalálta, mivel *Őbenne élet volt és az élet volt az emberek fénye (Jn.1.4,)*, elmondta, hogy *aki követ engem, semmiképpen sem jár, kel a sötét(ség)ben, hanem az övé lesz az élet fénye (Jn.8.12,).*

Fény nélkül lenni, az borzasztó! – mert az Örök sötétség, borzalmas, kietlen sötétség (Ak.82.old.). Ebben a sötétségben az Istent tanító, és a törvényeit betartató vallási vezetők *Vak létükre, vakokat vezetnek (Mt.15.14,).* De nemcsak, hogy vakokat vezetnek, hanem *ha vak vezet világtalant, mindketten gödörbe esnek (Mt.15.14,)*, és bizony ott is maradnak, mert amikor a fény eljött a világba, inkább szerették a sötétséget, mint a fényt, mert a műve(lete)ik gonoszak voltak (Jn.3.19,).

Pedig Izrael vallási vezetése fényként éli meg azt az Isten ismeretet, amit Jézus sötétségnek nevez. Ennek a képtelenségére mutat rá azzal a kérdésével, hogy: *Ha tehát a fény benned sötétség, mekkora a sötétség? (Mt.6.23,).*

Jézus Fényként való megjelenését, az örök Új mindent átalakító meghirdetését, az őrangyal magasztos gondolatokba foglalva így tanítja: *Tavaszodik. Egy virág, egy fű a hírhozók, és vallások, próféták, templomok. De jön a FÉNY, az Erő. Nem lesz többé templom, mert minden az lesz (Ak.107.old.).*

Kétezer évvel ezelőtt *Az igazi fény már eljött a világba és fénybe borított minden embert (Jn.1.9.),* elsősorban azokat, akiket az Atya ajándékként Jézus elhívott a tanítványainak. De amíg Izrael a Messiás várás lázában égett, addig az Ő tanítására és cselekedeteire, a vallási vezetés csak fanatikus értetlenséggel és gyilkosságra kész válaszra volt képes.

Izrael nem látta Jézust Fénynek. Pedig még Bemerítő Jánosnak is úgy mutatkozott be, hogy *a vakok újra látnak és sánták járnak, leprások megtisztulnak, és süket(némák) hallanak és halottak életrekelnek és koldusszegényeknek hirdetik az örömezenetet (evangéliumot) (Mt.11.5.).* Ugyanakkor a tanítványainak még egyértelműbben jelentette ki Önmagáról: *én a világ fénye vagyok (Jn.9.5.), és amíg a világban vagyok, fénye vagyok a világnak, (Jn.8.12.).*

Olyan Fény, akinek a befogadásával a befogadó is fényre (tanítványra) válik, amit Jézus így tanít: *Ti vagytok a világ (kozmosz) fénye. Hegyen fekvő várost nem lehet elrejtteni (Mt.5.14.), mivel A FÉNY rajtad keresztül árad (Ak.43.old.).*

A tanítvány, mint Fény.

-A tanítvány Fényt (Jézust) befogadása feladatot is hordoz, mert *Nem azért gyűjtanak mécset, hogy a véka alá tegyék, hanem a mécstartóra, hogy mindazoknak, akik a házban vannak, fényt adjon (Mt.5.15.).* Jézus pontosan és egyértelműen fogalmaz a mécs (tanítvány) feladatával kapcsolatban, amikor kijelenti, hogy ennek a fénynek a forrása a Szent Szellem. Ugyanezzel a mondanivalóval találkozunk Bemerítő János Jézust meghirdetésében: *Ő majd Szent Szellemben és tűzben merít majd be titeket (baptizál) (Mt.3.11.).* Ennek a Szellemi Égésnek és Fénynek az Égi háttéréről tanítja az angyal, hogy: *A FÖLDI FÉNY A KÉNYSZERŰ ÉGÉS. AZ ÉGI FÉNY AZ ÖNKÉNTES ÉGÉS: AZ ÁLDOZAT (Ak.127.old.).*

Az-az áldozat, amely az örök élet feltétele. Ebben az áldozathozatal által nyert Életben *Az Élet fája örök, mert gyümölcse a FÉNY (Ak.129.old.).* Ezért, *amíg a fény nálatok van, higgyetek a fényben, hogy a fény fiai(vá) legyetek (Jn.12.36.), és Úgy világítson a ti fényetek az emberek előtt, hogy lássák a ti kitűnő (eszményi) szép tetteiteket és dicsőítsék égi Atyátokat (Mt.5.16.).*

Kétezer év elmúltával újraértelmezi az angyal, a tanítványság Fénnyel kapcsolatos feladatát. Már nemcsak arról van szó, hogy *Úgy világítson a ti fényetek az emberek előtt, hogy lássák a ti kitűnő (eszményi) szép tetteiteket (Mt.5.16,)* hanem arról is, hogy *Új Fényt kell mutatni. Az ÚJ FÉNYT, mely nem szavakon múlik, hanem biztonságon (Ak.198.old.),* mert már *A „Legnagyobb Segítő” (Jézus) neve is régi.*

De A kiválasztotak már látják az Új Fényt, amire még nincs név (Ak.97.old.). De Higgyétek! Ő biztosan jó. Ő veletek. S Ő a FÉNY (Ak.234.old.).

Mi a sugárzás szellemi értelme?

-Jézus azt tanítja Önmagáról, hogy: *én a világ fénye vagyok, aki követ engem, semmiképpen sem jár-kelel a sötét(ség)ben, hanem az övé lesz az élet fénye, (Jn.8.12,).* Az Őt hallgatókról pedig azt állítja, hogy *Ti vagytok a világ (kozmosz) fénye (Mt.5.14,).*

Ebből adódóan mindazok, **akik befogadják Jézust, mint az élet fényét, azzá is válnak,** mert általuk sugározz. Ezt a fényt természetesen nem lumenben mérik, hanem a Jézus által kért hit mértékében.

Legyen előbb rend a fejben, s csak utána lehet bátran megnyitnod a szívedet is Felém!-tanítja a Hang a 2293-as válaszában. Viszont a Jézus által hozott Égi rendet, csak a gondolkodás-átalakítás által vagyok képes a magamévá tenni. Azt az Égi rendet, ami az Atya Igazságának a hordozója.

Az Égi rendnek, a világosságnak, a sugárzásnak ezt a lehetőségét a tanítványnak kérnie kell, mert minden kérésével elismeri és megéli azt, hogy ennek a forrása nem önmagában, hanem az Atyában van. Ezért ***Csak akkor fogsz sugározni, ha kéred (Ak.196.old.). Ez az a sugárzás, amit kiáradásnak is nevezünk. Az Atya, teremtő kiáradásának.***

Mit jelent a teremtő sugárzás?

-Jézus mindenki számára nyilvánvalóvá teszi, hogy: *én a világ fénye vagyok (Jn.8.12,).* Az a Fény, amely *a sötétben ragyog (világít) és a sötétség azt nem tartóztatta fel (Jn.1.5,).* Nem, mert nem képes rá. De ez nemcsak Jézus, hanem az Őt befogadó tanítvány esetében is igaz. Minderről az angyal azt tanítja, hogy: *Minden függ valamitől. Csupán az ember nem. Az ember TŐLE függ. Szabadon szárnyaljatok föl! Ez tőletek függ! Épüljön sugárzó kedv bennetek, hogy segíthessetek (Ak.199.old.)!*

Ennek a segítő sugárzásnak a forrása az a fény, az a világosság, amit Jézus Igéje hordoz, ha kitűnő földre esik és harminc, hatvan és százszoros termést hoz, miközben **minden új termés, új Teremtés.**

Ez a teremtő sugárzás minden emberben, addig van lehetőségként rejtve, amíg mint tékozló fiú azt nem mondja, hogy *apám, vétkeztem az ég ellen és veled szemben, többé már nem vagyok méltó arra, hogy fiadnak hívj, tégy engem olyanná, mint a béreseid közül egy (Lk.15.18,19,).*

Ez az a pillanat, amikor megtörténik az, amit Nikodémus még nem értett. Nevezetesen az, hogy *ha valaki nem lesz újjá (nem származik fentről), nem láthatja meg (nem képes felfogni) az Isten Királyságát (királyi uralmát), (Jn.3.3,).*

Ez az újjászületéssel létrejött sugárzás az, ami az Istennel való kapcsolat következményeként *minden ellenálláson áttör, (Ak.191.old.).* Ahol pedig az Isten van jelen, ott szeretet, megbocsátás, irgalom, béke, boldogság és **teremtés születik**, mert bár *Kicsiny lény vagy a teremtésben, mégis az Ő képe és azt tovább sugározod (Ak.136.old.).*

Jelen esetben a kicsiny szónak, az Isten nagysága vonatkozásában van jelentősége. Ám minden, ami kicsiny, hordozza a nagyot, a végtelent, az Istent, mert *Ő mindenben van, (Ak.182.old.).*

De végül is csak **addig kicsiny a tanítvány, amíg annak látja magát.** Addig, amíg a szolgálat miatt annak látja őt a világ. Addig kicsiny, amíg meg nem látja, és meg nem éli azt, hogy a számára **SEMMI SEM LEHETETLEN! NINCS LEHETETLEN! LEHETETLEN NINCS! MINDEN LEHETSÉGES!** (Ak.152.old.). Mi több, azt állítja az angyal, hogy: **OLY NAGY AZ EMBER, MÉG ÉN SEM LÁTOM** (Ak.90.old.).

Ezt az állítást igazolja a Hang a 3218-as válaszában azzal, hogy: *Én, Jézus, azért testesültem meg, hogy ti az értelmek és akaratok használata által, Általam, Velem és Bennem megistenüljetek.* Végül is ezért tanítja az angyal Hannának, Gittának, Lilinek, Józsefnek és minden Jézusban hívő tanítványnak azt, hogy: **Nem vágyódhatsz a teremtő sugárzás képessége után, mert adatott. - Ő arra alkotott, hogy sugározz** (Ak.99.old.).

Ez a sugárzás érdekes módon valahol ugyanaz, amit a tudomány, mint jelenséget vizsgál, és aminek a természetét keresi és kutatja, mert a forrása **A FÉNY** ugyanaz, mint a fény (Ak.43.old.).

Ennek a teremtő sugárzásának (kiáradásnak) a titkáról, a következőképp rántja le a leplet az angyal: *Az erő anyag - az anyag erő. DE VAN EGY IRÁNYÍTÓ ÉS AZ NEM ERŐ, AZ NEM ANYAG. A sugárzás anyaggá válik - az anyag sugárzássá. A teremtésben minden a kettőből van: Erő és anyag* (Ak.200.old.).

Jelen van-e az Atya, mint **teremtő sugárzás** a keresztény egyházakban?

-A kereszténység megjelenésétől kezdve, nagyon sokan magyarázták, tanították az Istent, miközben bizonyítható módon nem is ismerték. Már a kezdetek kezdetén Pál tanításából kiindulva, kialakult a keresztény teológia. Az-az Istenről szóló tudomány, amely elméletileg és gyakorlatilag kisajátította az Istenismeret jogát és magyarázatát. Hamar elfogadottá vált az a szemlélet, hogy az Istent hitelesen csak az egyház teológiát végzett papjai taníthatják.

Ezek a történelmileg kialakított hivatalosan keresztény egyházak (Róm. Katolikus, Református, Anglikán, Baptista, stb.) aztán, a létrejöttüktől kezdve sok mindent tettek, pl. folyamatosan kínoztak, öltek ezreket, tízezreket. Háborúkat indítottak, uralkodtak, gazdagodtak, csak éppen az Ak. értelmezése szerint nem sugároztak.

Nem is sugározhattak, mert ebben a tanításban **a sugárzás, az Isten valós jelenléte**. Ez Jézus esetében úgy vált nyilvánvalóvá, hogy *a tömeg mind igyekezett (arra törekedett), hogy Őt megérintse, mert hatóerő sugárzott (áradt) belőle, és mindenkit meg is gyógyított (Lk.6.19).* E gyógyulások eszköze az *A tett amely csak itt lehet. Üres a föld, melyet betölt az Ő keze, melynek EMBER a neve. EMBER: az Építő, a Segítő, a sugárzó Erő (Ak.232.old.).*

Mire való a szem?

-Az ember a szemén keresztül, a külső világgal kerül kapcsolatba. Azt akarja látni és ez által megismerni. Jézus ezt így tanította: *A test mécsse a szem (Mt.6.22).* Ez azt is jelenti, hogy **a szem arra néz, amerre a test irányítja**. Egy szakavatott építész szeme hamar észreveszi egy épület hibáit, mert a szemét az ebben való jártassága vezeti. Ha a test éhes, akkor a szem ételt keres, ha szomjas, akkor innivalót. Olyannyira, hogy a kifelé néző ember úgy gondolja, hogy amit a szem nem lát, amit a test nem tapasztal, az nincs is. Bármennyire meglepő, de a tudomány, még jelen korunkban is többnyire ezt az álláspontot képviseli.

Ezt, a csak kifelé néző és figyelő gondolkodást kéri számon Jézus az Őt hallgatóktól azzal, hogy: *amikor látjátok (észreveszitek), hogy napnyugatról esőfelhő támad, mindjárt mondjátok: zápor jön, és ez így be is válik, és amikor délről fúj a szél, ezt mondjátok, hogy hőség lesz, és meg is történik.*

Kétszínűek! a föld és az ég arculatát meg tudjátok vizsgálni, ezt a jelen (mostani) időszakot hogy-hogy nem vizsgáljátok meg (Lk.12.54,-56,)?

Mindezzel a befelé nézés, a befelé figyelés lelkületét kéri számon Jézus azoktól, akik a szemmel nem látható, érzékekkel meg nem tapasztalható Isten népének gondolták magukat. Ehhez természetesen hozzá kell tenni azt is, hogy napjainkban, mindez többnyire a keresztény hívők gondolkodására is igaz.

Pedig Jézus és az angyalok is arról tesznek tanúságot, arról tanítanak, hogy a Valóság (Igazság) testi szemmel nem látható. Ezért igaz az is, hogy *Nem látod az embert (Ak.138.old.)*. Nem, mert mindez csak a hit szemével látható.

De nem is láthatja, amíg valaki az Ember lényegét, létezése célját és feladatát meg nem látja. Akkor megéri, hogy **az ember: feladatra teremtett lény**. Megláthatja, hogy az ember célja az, hogy a feladata teljesítésében az Istenbe találjon vissza.

Az őrangyal szerint ez *Nem hiba, mert a szemed nem látásra való. Ha a szemed sugározni fog, akkor jó lesz minden (Ak.138.old.)*.

Igaz az a közmondás, hogy az embert megcsalja a szeme. Ezért is tanítja az angyal azt, hogy az ember csak benső látással képes felismerni és befogadni a Valóságot. Ennek jelenléte láthatóvá válik az emberen, mert másképp látja az anyagvilágot, mivel más az értékrendje. Más a természete, mert más a szellemisége és ez által sugárzik a szeme. *Ha tehát a szemed tiszta (egyszerű), egész tested világos (fénytelt) lesz. (Mt.6.22.)*. **Csak a hit által látható meg az igazság, hogy nem az Isten világa, hanem az anyag világa a káprázat.**

Tud-e sugározni az, aki vak?

-Valójában nagyon kevesen vannak a földön, akik a sugárzás feladatával, természetes képességével születnek a földre. Ez a sugárzás nem más, mint az evangéliumokból megismerhető Jézus tanításának megjelenítése.

Mindennek oka van, és nincs véletlen. Annak is erkölcsi, lelki oka van, ha valaki vakon éli az életét. Ha csak arra gondolunk, hogy az a volt bizánci császár, aki tízezer bolgárt vakítottatott meg, vajon miféle életsorsot választhat, valamiféle önismeretre való jutás következtében. Mindemellett számtalan oka lehet annak, hogy valaki vak lesz, vagy vakon éli az életét. Nem érzéketlenség a részünkről az, amit ezzel kapcsolatban kijelenthetünk, ami szerint semmi nem véletlen, mert *Végtelen oka van mindennek (Ak.88.old.)*.

Jézusnak, a Máté evangéliuma 9.27,-30, -ban található vakok szemeinek megnyitása történetében, a látásuk helyreállítását nem a gyógyítás, hanem **a megbocsátás eredményezte**. Jézus meg is kérdezi a vakokat, hogy *hiszitek-e, hogy (ezt) meg tudom tenni (Mt.9.28,)?* Amikor pedig azt válaszolták, hogy *igen, Uram, egyszerűen megérintette szemüket, (ezt) mondva: legyen a hitetek szerint (Mt.9.29,)!*

Ennek ellenére Jézus nem gyógyít meg minden vakot. Mindemellett számtalan ima, fohász hangzik el a részünkről, hogy IRGALMAZZ URAM! De a történelem során, számtalan könyörgés hangzott el a megvakításra ítélt emberek szájából is az ítéletet hozó felé, hogy irgalmazz! **A kérdés mindig az, hogy az ember, mi által válik emberivé, vagy embertelenné, mert örök feltételként**

hangzott el Jézus tanításában az, hogy: *Ne ítélkezzetek, nehogy elítéljenek titeket is, (Mt.7.1).*

Valójában nem az a kérdés, hogy egy vak tud-e úgy sugározni, mint a látó, mert, ahogy az angyal tanítja: *A nap mozdulatlan és mindenhová sugárzik. De Nem az a nap, amit szemeddel látsz (Ak.49.old.).*

A béke.

Mi a világ békéje?

-Nagy valószínűséggel senkinek sem kell bizonygatni, hogy az emberiség történelme a háborúk története, mivel az önzésből fakadó hatalom, az uralkodás, minden korban csak az erőszak által tudott megvalósulni. Nem nehéz igazolni, hogy még soha nem volt a Földön olyan időszak, amikor valahol ne lett volna harc és háború, legyen az világi, vagy vallási indíttatású. Ebből adódóan a világ békéje, csak két háború közötti fegyverszünet lehet.

Mi Jézus békéje?

-Egyértelműen és pontosan fogalmazza meg az angyal a világ békéjét, miszerint: *Béke még sohasem volt (Ak.164.old.).* Annak ellenére nem volt, hogy Jézus minden kor, minden emberének tanította azt, hogy: *Boldogok a békességszerzők, mert őket az Isten fiainak hívják (Mt.5.9).* Viszont a Jn. 14.27, ben már csak a tanítványainak szólt az a kijelentése, hogy: *az én békémet adom nektek.* Azt a benső békét, ami nem a körülményekben, hanem a szív Jézushoz tartozásának a biztonságában élhető meg. Abban a biztonságban, ami nemcsak Gittának, hanem minden embernek a legalapvetőbb hiánya: *G.: Mi az, ami a leginkább hiányzik bennem, hogy hozzád hasonlítsak? -A biztonság (Ak.35.old.).*

Mi az egyház békéje?

-A történelem bizony azt igazolta, hogy az Evangéliumok és a Jézusra hivatkozó egyház béke értelmezése között, akkora a különbség, mint a menny és a pokol között. Addig, amíg Jézus a szeretetből fakadó, az emberért minden áldozatra kész lelkiismeret benső békéjét adja a tanítványainak, addig a keresztény vallások egyházai, az erőszak által is kikényszerített engedelmesség békéjét törekedtek, tüzzel-vassal megvalósítani. Ennek eszközei a kiátkozástól kezdve, a kínzásokon át, az olvadt szurokba mártásig terjedően, elég változatosak voltak.

Napjainkra mindez kényszerűen 'szelídült' a másvilági kárhozat és pokol, örökké tartó szenvedéseinek a kilátásba helyezésével. Ez a 'béke', az

egyházjogilag is megalapozott engedelmesség által valósítja meg az Istenhez tartozás feltételeit. Rendkívül érzékletesen fogalmaz minderről a Hang a 662-es válaszában: *A vallásosság ördöge az egyik legördögibb ördög.*

Ez az ördög már a kezdet kezdetén megjelent a II. Móz. 21.24, által, a *szemet szemért, fogat fogért, kezet kézért, lábat lábért* törvényben, amit kellőképpen megerősít a III. Móz. 24.20,-ban azzal, hogy: *Törést törésért, szemet szemért, fogat fogért; a milyen sérelmet ő ejtett másan, olyan ejtessék rajta is.*

Ebből adódóan a Máté10.34,-ben olvasható: *Ne(hogy azt) gondoljátok, hogy békét vetni jöttem a földre, nem békét jöttem vetni, hanem (harci) kardot tanítást, többnyire az erőszak igazolásaként értelmezi az, akinek az érdeke ezt megkivánja. Teszi ezt annak ellenére, hogy Jézus, ezzel a kijelentésével, egyértelműen a személyét érintő szélsőséges véleménykülönbség következményeire utal. Arra, hogy a tettei és a tanítása minden embert színvallásra készítetnek. Ez pedig a családon belül és kívül is, előbb-utóbb vallásháborúkhhoz vezet. Ebben a vonatkozásban még az angyal is arról tanít, hogy: *Harcot hirdetek, nem békét (Ak.139.old.).**

A harc vonatkozásában, még a Hang is előszeretettel értelmezi a Máté 11.12,-ben olvasható: *(És) Beméritő János napjaitól fogva mostanáig az Egek (Istenének) királyi uralma erőszakot szenved és az erőszakosok ragadják el (azt) tanítást annak megfelelően, hogy önmagadon kell benső erőszakot tenned az Isten Országáért. Erőszakot,-a békéért?*

Azzal többnyire minden ember tisztában van, hogy a béke egy olyan harmonikus állapot, amelyet az erőszak- és a félelemnélküliség jellemez. Viszont mint egy diagnózist, az angyal azt is megállapítja, hogy: *Csak áhítjátok, de nem eléggé (Ak.164.old.).* És főleg, nem mindannyian.

2004-ben a kétszázézer áldozatot követelő Indonéziában pusztító cunamit követően, a szentté avatott II. János Pál pápa azt nyilatkozta, hogy az egyház nem tud választ adni arra a kérdésre, hogy miért történnek a világban ilyen katasztrófák. Pedig Jézus, a világban megjelenő minden kérdésre és körülményre válaszul, a szív benső békéjét adja. Azt a békét, amiben a tanítvány, **szívet és értelmet megnyugtató választ tud adni, minden felmerülő kérdésre.** Mert *Arra vagytok teremtve, hogy az Én békém hordozói legyetek.(Hang.531.).*

Az is igaz, hogy Jézus ahhoz a kijelentéséhez, hogy *az én békémet adom nektek,* azt is hozzáteszi, hogy: *nem úgy adom nektek, amint a világ adja (Jn.14.27).* Nem is adhatja, mert *Az a béke, mely után ti vágytok, az valóban*

Nálam van. De köreitekben ez a béke nem közismert. (Hang.59.). Főleg azokban a körökben, ahol a békét a békeháborútól és a békehadzseregtől várják.

Valahogy úgy, ahogy Ephraïm Croissant, a Nyolc Boldogság Közösség alapítója, aki 1994-ben Medjugorjéba zarándokolt. Ezt a zarándokútját később második megtérésének nevezte. Ekkor úgy érezte, a Szűzanya arra hívja, hogy toborozzon Szeretet-sereget azokból, akik az Ő Szeplőtelen Szívének győzelméért fognak küzdeni a világban. Annak a győzelméért, akit Medjugorjei Szűz Máriának, a béke királynéjának neveznek.

Nyilván telve jószándékkal, Jn.evangeliumának 16.33,-as ígérésének ismeretében: *Ezeket azért szóltam nektek, hogy bennem békétek legyen. E világban szorongatástok lesz, de bátorodjatok, én legyőztem a világot. (Jn.16.33,)*, igazolva látták szándékuk Istentől jövő indítékát. Római katolikusként érthető módon, nem kezdtek el azon gondolkodni, hogy vajon miként győzhette le Jézus azt a világot, amelyben azt tanította Önmagáról, hogy: *én a világ fénye vagyok (Jn.8.12,)*. Arról nem is beszélve, hogy *nem azért küldte Isten a Fiút a világba, hogy elítélje a világot, hanem hogy üdvözítse (megmentse, megtartsa) a világot Általa (Rajta keresztül) (Jn.3.17,)*. Miközben az evangéliumokban nem találjuk annak igazolását, hogy Jézus úgy üdvözítette volna a világot, hogy legyőzte.

A kereszténység jelenlegi alapgondolata és célkitűzése az, hogy az Isten Országát, itt a Földön a körülményekben valósítsa meg. Ennek feltétele, az e világ országai közötti világbéke megteremtése. A jog területén, a minden embert érintő egyenlőség működése. Gazdaságilag az egyenlő elosztás elvének érvényesülése. Ezért a politikával karöltve, olyan társadalmat kell kinevelni, olyan rendet kell létrehozni, amelyben ezt mindenki önként vállalva és betartva, mint a mesében boldogan él, amíg meg nem hal. Addig viszont mindenkinek joga van megvédeni önmagát. Akár a másik elpusztítása árán is.

Mi az angyal békéje?

-Úgy tűnik, mintha a keresztény hívők valamiféle manipuláció áldozatai lennének, amelyben a Jézus által kínált benső békét, ellentétesnek tanítják az Érte hozott áldozathozatallal és üldöztetéssel. Pedig elég egyértelműen jelentette ki azt, hogy: *Ezeket azért szóltam nektek, hogy bennem békétek legyen. (Jn.16.33,)*. Oly annyira, hogy az őrangyal, mint Jézus békéjének a hordozója és átadója, azzal áldja meg a párbeszéd résztvevőit, hogy: *Az én békém szálljon le rátok, mely nem az enyém, hanem az övé (Ak.166.old.)*. Azzal a felismeréssel ajándékozta meg őket, hogy: *Az én békém a te békéd. Az én örömöm a te örömed (Ak.164.old.)*.

Ám ebben az angyal által közvetített békében, már nem az evangéliumokban tanított Jézus békéje jelenik meg. Ez a **BÉKE AZ ÚJ REZGÉS**.- ami **NEM HASONLÍT A RÉGIHEZ** (164.old.). Nem hasonlít ahhoz a benső békéhez, amit eddig a tanítványi lelkület határozott meg, mert az őrangyal békéje, egy új szellemi állapotot feltételez. Azt, amelyben az, aki nem találkozik ezzel, azt sem tudja, hogy létezik, mert ez a béke a szívünk legmélyén rejtőzik, és ha az Isten felé fordulásunk által, mint picinyke mustármag, a folyamatos gondolkodás-átalakítás nyitott földjébe kerül, akkor kicsírázik, majd elkezdi növekedni. Ez a növekedés maga a boldogság, maga **az újat hordozó béke**, mert az Istennel való kapcsolatunk mélyebb, és magasabbra ívelő jelene és jövője bontakozik ki benne.

Végző soron mindez azt is tanítja, hogy mindennek nélkülözhetetlen feltétele az, hogy **Jézus békéjének valóban bennem kell élnie**, mert **a benső béke, az Isten örökké újat ajándékozó Élete bennem**. Ez az **Élet** a változás, a még nevén sem nevezhető kiáradása az Istennek. Ez a hazataláltságnak az a teljesebb öröme, ami a különbözőségek dinamikus harmóniájának új kibontakozása, tartalmát tekintve pedig, az **ÖRÖKKÉVALÓ rend a fejben**. Ez az állandósult gondolkodás-átalakítás.

Eddig azt képviseltük, hogy a tanítványnak mindent meg kell tennie, hogy rend legyen a fejében, mert csak ez által tud rendet tenni Jézus a szívében, amit a Hang 2416-os válaszában így tanít: *Legyen bennetek az a törekvés, az a szándék, hogy rend legyen a fejben és rend legyen a szívben.*

De ebben az értékrendbe is újat hozott az angyal tanítása azzal, hogy ez a fejben levő erkölcsi rend nem egy lezárt, véglegesnek gondolt változatlan rend. Az, ami már nem hozhat újat.

Ebben az örök változásban, ami az Istenben levés állapota, a nyitottság következménye lesz az-az új rend, amelyben egy mélyebb és lényegretörőbb, tehát még teljesebb magyarázatot lehet találni, minden kérdésre.

Az angyal egy új, tartalmasabb és mélyebb ígéretét adja a békének. Ilyen *Béke még sohasem volt, de lesz* (Ak.164.old.). Ez az Angyal lelkülete! **Az Istenre való teljes és gyermeki ráhagyatkozás, a Benne való biztonság békéje, az a többlet, amit még nem értünk el, de el fogunk érni!!!** Erre a biztonságra, erre a gyermeki ráhagyatkozásra nem én fogok rátalálni, hanem ha nyitott vagyok felé, **Ő talál rám**. Mert **Ő KERES TÉGED. TE CSAK ENGEDJ!** (Ak. 42.old.). És *eljött Jézus és megállt a közepén és ezt mondta nekik: béke(sség) nektek!* (Jn.20.19.).

Az időtlen tett.

Jézus tanítását, tehát az evangéliumokat, nagyon sokan, legyenek azok teológusok, kutatók, vagy magyarázók, annak alapján is vizsgálják, hogy egy adott szó hányszor fordul elő az anyagban. Teszik ezt abból kiindulva, hogy az előfordulás sűrűsége, végső soron utal a tanítás alapvetően hangsúlyos gondolatiságára.

Jelen vizsgálódásunkban, ebben a vonatkozásban a tett szavának semmiféle, a hétköznapi értelmezéstől eltérő súlyával és tartalmával nem találkozunk. A tett szavát elsősorban azzal az erkölcsi magatartással hozhatjuk kapcsolatba, amit Jézus a Hozzá, vagy a gonoszhoz tartozás viszonylatában fogalmaz meg.

Önmagában véve a tett szava semmiféle rendkívüli jelentéssel nem bír, hiszen mindenki számára érthetően azokat a cselekedeteket fogalmazza meg, amelyek valamiképp változást eredményeznek. Ennek alapján szinte minden történet tettként is felfogható, aminek az ember a forrása. Erkölcsileg akkor kap előjelet, amikor egy adott szempontból jónak vagy rossznak, hasznosnak vagy károsnak ítélik az eredményét.

A tett szó tartalmi jelentését illetően azt még meg kell említeni, hogy ennek tudatos használata, kizárólag csak az emberrel hozható kapcsolatba. Ebben a vonatkozásban, anélkül hogy jelentéstani boncolgatásba kezdenénk megállapítható, hogy a tett szavát sem a növényvilággal, sem az állatvilággal kapcsolatban, értelemszerűen nem alkalmazza az ember. Végül is ennek használata, feltételezi a tudatos cselekvésre való irányultságot.

Mindez Jézus tanításában, közvetlenül és utalásszerűen is, teljes természetességgel és érthetően szolgálja a mondanivaló súlyát, mint ahogy azt a Mt.7.12,-ben olvashatjuk: *Mindent tehát, amit akartok, hogy az emberek veletek tegyenek, tegyétek meg ti is nekik.*

Kiemelt hangsúlyt kap a cselekedet a Mt.7.24,-ben azzal, hogy: *Tehát mindenki, aki hallja e szavaimat és megteszi azokat (tettre váltja őket), hasonló egy megfontolt (meggondolt) férfiemberhez, aki a kősziklára építette a házat.* Ugyanakkor Jézus tanítása a felelősség területén, tettnek minősíti a beszédet is azzal, hogy: *de mondom nektek, hogy minden haszontalan (fölösleges) beszédről, melyet szólnak az emberek, számot adnak majd (Mt.12.36.), mivel **minden tett felelősséggel jár.*** A tanítvány számára nemcsak a tett jár felelősséggel, hanem az is, amit tennie kellett volna, és mégsem tett meg. Ha nem is a világ rendjében, de a lelkiismeret előtt mindenképpen, mert, ahogy az angyal tanítja: *MINDEN MOZDULATODAT SZÁMON KÉRIK (Ak.220.old.).*

Jelen esetben a hitelesség, tehát a beszéd és a tett szinkronba levéséről tanít Jézus. Arról, ami szinte elhordozhatatlan problémát okozott a saját hitelessége megítélésében azoknál, akik az Írás szavait, megkérdőjelezhetetlen módon gondolták tetté váltani. Azoknál, akik számára a hitelesség alapja az Írás betartása volt. Viszont úgy néz ki, hogy a hitelesség, ami az igaznak tartás tartalmát meríti ki, nem kötődik az Atya valóságának megjelenítéséhez. Ez azt jelenti, hogy egy gonosz ember is teheti azt, amit mond, tehát lehet a gonoszságában is hiteles. Végül is a szellemi sötétségnek ezt a hitelességét kéri számon Jézustól azok, akik ezt gondolták világosságnak *(és emiatt üldözni kezdték Jézust, mert szombaton tette ezeket Jn.5.16,).*

Ez a viszonylat, természetesen veti fel annak a kérdését, hogy akkor minek az alapján válik hitelesebbé Jézus személye, mint az írástudóké, vagy farizeusoké? Ennek megválaszolásához külön kell választani az ember és az Isten hitelességének a kérdését, mert **Jézus tettei és szavai, semmiben sem hasonlíthatók az emberéhez.** Oly annyira, hogy *egy elöljáró odajött, leborult előtte, (ezt) mondta: lányom (épp) most halt meg, de jer, tedd rá kezedet és feléled (Mt.9.18,).*

Jézust nem kellett felszólítani, mint az Őt hallgatókat arra, hogy *Úgy világítson a ti fényetek az emberek előtt, hogy lássák a ti kitűnő (eszményi) szép/ tetteiteket és dicsőítsék égi Atyátokat (Mt.5.16,).*

Végső soron az ember és az Isten hitelességének kérdését Jézus így foglalja össze Nikodémusnak: *Ámen, Ámen mondom neked, hogy amit tudunk, azt szóljuk, és amit látunk, arról teszünk tanú(bizony)ságot és a mi tanú(bizony)ságtételünket nem fogadjátok el. Ha a földi dolgokat mondtam néktek, és nem hiszitek, hogyan hiszitek, ha majd ez égben levőket mondom? (Jn.3.11,12,).*

Jézusnak egyetlen lényegét érintő felszólítása van a tettel kapcsolatban, és ez az egyértelműség igényében jelenik meg, mint pl. a: *legyen szavatok az igen, igen: a nem, nem (Mt.5.37,).* Ez azt is jelenti, hogy amit nem akarsz megtenni, azt ne tedd, de amit meg valóban meg akarsz tenni, azt tedd meg. Ugyanúgy, mint amikor Júdást szólítja fel Jézus arra, hogy: *amit teszel, tedd gyorsabban (Jn.13.27,).*

Mindezen túl szokatlan, új és súlyos tartalommal egészíti ki az őrangyal tanítása a tett szavának jelentését, amit nem csak a szó Ak.-ben való előfordulásainak jelentős mennyisége, hanem a sokrétű megközelítése és tartalmi újdonsága is jellemez.

Egy átfogó vizsgálat kapcsán azonnal látható, hogy **a tett szava nemcsak a cselekvést jelenti, hanem az egész embert.** A mozgáson keresztül az egész

világmindenséget, és a terem-tett oldaláról az Istent (*Ő AZ ÉN KÉPEMRE TEREMTETT TÉGED Ak.34.old.*).

Tenni csak az ember képes, mert *A tett a test szava (Ak.217.old.)*. Viszont a tett, mint a test szava, irányulhat az időtlen és a mulandó létezés világára is. Ez jelenti azt, hogy **csak az IDŐBEN TETT, AZ AZ IDŐTLEN TETT** (*Ak.54.old.*).

Ezért *Minden tetted, minden feladatod, igazi áldozat legyen (Ak.210.old.)! Minden tetted áldozat, ha nem magadért teszed (Ak.44.old.)*, mert *MINDEN IGAZ TETT SZERETETBŐL ÉPÜL (Ak.48.old.)*. Abból a szeretetből, amelyben azt mutatom be, hogy nem az az elsődleges, hogy engem szeressenek, hanem az, hogy én szeressek, mert *A TETT a ti dolgotok. Mi nem teszünk, nem adunk, nem veszünk, nem voltunk, nem leszünk, - mi vagyunk ÁLTALA (Ak.225.old.)*.

Mit jelent az IDŐTLEN TETT?

-Az időtlenség, maga az örökkévalóság. Ez az-az örök erkölcsi lényeg, ami az Ak. tanítása szerint már itt a földi anyaglétben is meglátható. Természetesen, amíg a tudomány eszközeivel szemléli ezt az ember, addig csak fogalmakat, elméleteket tud gyártani. Az angyal erkölcsileg a Szellem oldaláról magyarázza ezt: *A „még” és a „már” - az idő. Tanítlak és még nem érted. IDŐBEN TETT, AZ AZ IDŐTLEN TETT. Ott vagyok és ott megérted a szíveddel és nem a fejeddel (Ak.54.old.)*.

Az időtlen tett a szeretetnek, a megbocsátásnak, és a kellő időben (nem előbb és nem később) való cselekedeteknek a világa. Ezért *AKI IDŐBEN TESZ, AZ HALÁLT NEM ISMER (Ak.45.old.)*.

Mindennek, de főleg a tettnek, megvan a maga ideje. Nem korábban, és nem később. *A tett a test szava (Ak.217.old.)*, ezért az *A tett, ami nincs a helyén - tisztátlan (Ak.222.old.)*. Ez azt jelenti, hogy csak **a maga idejében végrehajtott tett az időtlen, az örök tett!** Erre utal Jézus, amikor azt kérdezi, hogy *vajon böjtölhet-e a násznép, míg velük van a vőlegény (Mk.2.19,)*? Mert nem a böjtnek van itt az ideje. Az írástudók nem tudták, hogy amíg Jézus velük volt, addig örvendezniük kellett volna és nem böjtölni (kiengesztelni az Istent). *Ha majd elvételük a vőlegény, akkor majd fognak böjtölni, mert akkor itt lesz majd az ideje.*

Akkor örülj, akkor szólj, akkor cselekedj, amikor annak itt van az ideje. Tehát fel kell ismernem, hogy mikor, és mit kell tennem, mert a tanítvány feladata az, hogy felismerje, mikor van az adott tettnek az ideje! **Akkor viszont mulasztással vétkezik, ha felismeri, és mégsem teszi!!!**

Az angyalok tanítása által átértékelődik a tanítvány minden tettel kapcsolatos fogalma, és ezzel együtt járó felelőssége. Elsősorban azért, mert ha már megértette és elfogadta az angyalnak azt a kijelentését, hogy a *SŰRŰBB MÁSON VAGY* (Ak.65.old.), akkor már magától értetődő ennek a következménye is, hogy *MINDEN TETTEDEL HELYETTEM CSELEKSZEL* (Ak.53.old.). Mi több, akármennyire meglepő, végiggondolva mégis érthető, hogy nemcsak az őrangyal helyett, hanem Jézus helyett is, hiszen azt tanítja erről az angyal, hogy: *Az Ő keze közel, s az te vagy. NEKI segíts és megváltod a világot* (Ak.226.old.)!

Az anyagi valóságban, történészként jelenik meg a tett! Ha tanítványként minden tettemben az Őrangyalom is jelen van, akkor végső soron az Őrangyallal az Isten van jelen. Ezért *Minden tett, minden gondolat nyitott virágként álljon ELŐTTE, akkor nincs bűn* (Ak.84.old.).

A Hang az 1447-es válaszában kijelenti, hogy *Engem csak szent öntudattal lehet komolyan képviselni!* Azzal az öntudattal, amely kétségkívül felelősséget hordoz, hiszen *nem nyújthatod ki a kezed, hogy az ne legyen tett* (Ak.175.old.).

Ez a tanítás bizony nemcsak a felelősségének a súlyát, hanem a tanítványnak egy fel nem fogható, ki nem fejezhető felmagasztalását is hordozza, mert minden tettében az Isten Királyságát jeleníti meg. Új tanítás ez, amelyben a tett régi jelentése megszűnik, mert *ÚJ TETT KÖZELEG* (Ak.124.old.). Ez az Új az önkéntes tett, mert *CSAK AZ ÖNKÉNTES TETT SEGÍT, MÁS NEM* (Ak.112.old.).

Mi a hit és a tett között a kapcsolat?

-Az, hogy az őrangyal tanítása alapján a tanítványnak *HINNI CSAK TETTELE LEHET, TENNI CSAK HITTEL* (Ak.174.old.), hiszen bármiféle tett következményeként létrejött alkotás, csak a belé vetett hit által jöhet létre. Sokan, nagyon sokan vannak, akik aránytalanul nagy hittel és jó szándékkal kezdenek valamilyen tettbe, miközben kudarcot vallanak. Pedig *A hit nem lehet nagyobb, mint a tett. A tett nem lehet nagyobb, mint a hit, mert egyek ők.* (Ak.174.old.).

Jézus, többek között arra szólítja fel a tanítványait, hogy *keressétek először az Isten királyi uralmát* (Mt.6.33.), *szeressétek egymást, amint én szerettelek titeket* (Jn.13.34.). Mindez úgy néz ki mintha mindegyik egy-egy külön tett, egy külön feladat lenne.

De csak úgy néz ki, mert az Isten szellemiségében, lelkületében, az angyal tanítása szerint *Nincs tett külön. Reggeltől estig, estétől reggelig, születéstől*

halálig EGY TETT, s az a Szolgálat. Nincs kis tett, csak egy Tett van: a Feladat. Sok tett nincs, kevés tett nincs, csak elégtelen tett, vagy hiányos tett van. (Ak.175.old.). Ezért **minden tettem csak olyan igazi, önzetlen tett lehet, ami nem más, mint a szolgálat. Végő soron minden Jézusért vállalt feladat lényege a szolgálat.**

A 'sok tett' csak káprázat. **Nem az a kérdés, hogy többet tettél-e ma, mint tegnap, hanem az, hogy amit tettél, azt Jézussal tetted-e, vagy nem?** A lényeg az, hogy *Minden tetted, minden feladatod, igazi áldozat legyen! Csak a legszebb, legteljesebb, mit létrehozni képes vagy, méltó az Ő számolya elé (Ak.210.old.), mert A tett az időben megjelenő örökkévalóság (Ak.225.old.).*

Az, amit Jézus így tanít Önmagáról: *Ámen, Ámen mondom néktek, a Fiú semmit sem képes magától tenni, csak azt, amit lát az Atyától, mert amiket Ő tesz, azokat teszi ugyanúgy (hasonlóképpen) a Fiú is, (Jn.5.19.).*